

Cởi Sạch Giải Trí

Contents

Cởi Sạch Giải Trí	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	10
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	19
12. Chương 12	21
13. Chương 13	22
14. Chương 14	24
15. Chương 15	25
16. Chương 16	27
17. Chương 17: Chương Cuối	28
18. Chương 18: Phiên Ngoại 1	31
19. Chương 19: Phiên Ngoại 2	33
20. Chương 20: Phiên Ngoại 3	34

Cởi Sạch Giải Trí

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, hiện đại, H nặngConvert: HotconvertEdit: YangLâm lão vì đạt được mục đích mà dâng con trai nuôi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/coi-sach-giai-tri>

1. Chương 1

Khâu Thiên Kỳ ngồi trên giường, Lâm Húc Viễn từ trong phòng tắm đi ra, trên người chỉ mặc một chiếc áo tắm mỏng manh, dưới ánh đèn mờ ảo trong khách sạn đặc biệt mê người.

“Lại đây.” Khâu Thiên Kỳ vỗ vỗ đùi, Lâm Húc Viễn tự nhiên ngồi trên đùi Khâu Thiên Kỳ, Khâu Thiên Kỳ ôm lấy thắt lưng cậu, tư thế hết sức ái muội.

“Mỹ nhân kìa? Lâm lão thật là hiểu tôi.” Khâu Thiên Kỳ nhìn chăm chăm vào Lâm Húc Viễn đang gằn trong gang tấc, không một chút che giấu dục vọng trong đáy mắt.

Lâm Húc Viễn khinh miệt nhếch nhếch khóe miệng.

“Anh đã nhìn ra, vì sao còn muốn dẫn tôi tới nơi này?”

Tay Khâu Thiên Kỳ xoa khuôn mặt tuyệt mỹ của cậu, thật sự đẹp quá, cậu nhăn mày hay cười đều có thể khiến người khác khó mà hô hấp được.

“Hoa hồng nào mà chẳng có gai. Tôi thích loại cảm giác kích thích này.”

“Đây có thể sẽ là loại kích thích làm anh bán cả công ty.” Lâm Húc Viễn bình tĩnh nhận sự vuốt ve của Khâu Thiên Kỳ, không một chút ý tứ phản kháng.

“Em đang lo lắng cho tôi?” Khâu Thiên Kỳ xoay người đem Lâm Húc Viễn đặt ở dưới thân, tới gần cậu, cơ hồ đều có thể cảm giác được hô hấp ấm áp của đối phương. Tay Lâm Húc Viễn vòng qua cổ Khâu Thiên Kỳ, nhìn ánh mắt chan chứa dục vọng kia, Khâu Thiên Kỳ khinh miệt nhú mày, thuận thế kéo người xuống, đem môi mình dăng lên. Lâm Húc Viễn gợi cảm làm cho Khâu Thiên Kỳ vô lực phản kháng, hần thuận theo hôn người dưới thân. Quấn quít không buông. Đầu lưỡi Lâm Húc Viễn vươn đến, hung hăng hôn hần, giống như trừng phạt hần phóng dăng. Mãi đến khi hai người đều hít thở không thông mới thả ra, tiếng thở dốc khe khẽ của Lâm Húc Viễn rõ ràng là một loại dụ hoặc khác, làm cho người ta không thể kháng cự. Khâu Thiên Kỳ cắn cắn lên xương quai xanh của cậu, hai tay thâm nhập vào áo tắm, bàn tay to xoa nắn hai hạt đậu nhỏ trước ngực, cảm giác người dưới thân chấn động, hần cười khẽ liếm liếm lên chỗ mẫn cảm ấy.

“Ừm...” hai tay Lâm Húc Viễn giữ chặt sau đầu Khâu Thiên Kỳ, một bàn tay Khâu Thiên Kỳ dần dần trượt xuống phía dưới, bắt lấy phân thân đã hơi ngẩng đầu của cậu.

“Đã có cảm giác rồi sao?” Thanh âm Khâu Thiên Kỳ vì dục niệm mà biến khàn khàn trầm thấp. Vừa nói vừa xoa nắn lên xuống phân thân phần hồng. Tựa hồ bất mãn với sự trào phúng của hần, tay Lâm Húc Viễn cũng lần đến bên hông Khâu Thiên Kỳ, sờ soạng đến phân thân hần. Nghe hần ức chế không được đổ hấp một hơi, vừa lòng cảm.

“Em đang khiêu khích tôi?” Khâu Thiên Kỳ cười tà, bàn tay tăng thêm lực, nhìn vết đỏ ửng trên mặt Lâm Húc Viễn, khênhêch môi, nhịn không được lại hôn lên, đem theo cả tiếng rên rỉ của cậu nuốt ngược vào trong. Lâm Húc Viễn dùng chân ôm lấy thắt lưng Khâu Thiên Kỳ, làm cho hần càng gần mình hơn, động tác hai người càng lúc càng nhanh, vết nước trong suốt Lâm Húc Viễn không kịp nuốt vào thuận theo khóe miệng chảy xuống.

“A ư... ưm...” Lâm Húc Viễn nhịn không được vắn vẹo thắt lưng.

“Muốn ra sao?” Khâu Thiên Kỳ cười liếm sạch sẽ chỉ bạc còn thừa nơi khóe miệng Lâm Húc Viễn, cúi người đến giữa hai chân cậu, vươn đầu lưỡi liếm lên chất lỏng ở đầu chóp, ngậm chặt lấy.

“Ừm... A

” Lâm Húc Viễn nhịn không được phóng ra trong miệng Khâu Thiên Kỳ.

Hần gợi cảm nuốt xuống dịch trắng của Lâm Húc Viễn, còn như chưa đủ liếm liếm môi: “Mùi vị thật tuyệt”.

Hai mắt Lâm Húc Viễn đã sớm được che bởi tầng sương ướt mờ, kích thích trực tiếp làm cho cậu cũng phải thở dốc. Cậu lật Khâu Thiên Kỳ lên trên giường, chính mình khóa chặt lại ngồi trên người hần. Cúi xuống hôn một đường tới trước ngực hần. Khâu Thiên Kỳ thích ý hưởng thụ cậu hầu hạ. Bàn tay theo phía sau đụng đến tiểu huyệt, cố ý nâng chân lên, làm cho nhục bồng chính mình ma sát cửa vào của cậu, khiến tiểu huyệt co rút một trận mãnh liệt.

“Muốn sao?” Khâu Thiên Kỳ nhìn đôi mắt ướt tràn ngập dục vọng trên người, khàn khàn hỏi. Lâm Húc Viễn sớm đã không biết Đông Nam Tây Bắc, mở mồm gật gật đầu, Khâu Thiên Kỳ nhẹ nhàng thoa dầu trơn lên huyệt khẩu cậu và nhục bồng của mình, làm cho huyệt khẩu vừa vắn nhắm ngay nhục bồng, sau đó ra lệnh:

“Ngồi xuống.” Lâm Húc Viễn chậm rãi hạ mông, nhục bồng chen vào tiểu huyệt đang co rút nhanh.

“Á... lớn quá...” Nhục bông mới đâm vào một nửa bị tiểu huyết gắt gao hấp trụ, Lâm Húc Viễn không dám xuống chút nữa, trong ánh mắt toát lên hơi nước.

“Như vậy không được sao.” Khâu Thiên Kỳ đỡ thắt lưng cậu, nhẹ nhàng hướng lên trên, lại thoáng rút ra một chút. Lâm Húc Viễn áp lực không được rên rỉ.

“Ừ~, a... anh... ừ... lớn quá...” Hai tay Lâm Húc Viễn đặt trước ngực Khâu Thiên Kỳ để chống đỡ thân mình, đợi cho hần hơi thích ứng biên độ chấn động nhỏ như vậy, Khâu Thiên Kỳ gầm lên một tiếng liền ép xuống.

“A a a a

” Lâm Húc Viễn giãy dụa muốn tránh ra, lại bị hai tay Khâu Thiên Kỳ gắt gao giữ chặt lấy, không thể không nhận toàn bộ nhục bông tiến vào bên trong.

“Cẩn cũng thật nhanh.” Khâu Thiên Kỳ lấy tay tách cánh hoa nhỏ, bắt đầu đại lực trừu đưa. “Ừ, em thật chặt.”

“A... A a...” Lâm Húc Viễn vô lực ngồi phịch trên người Khâu Thiên Kỳ, tùy ý hần nâng lên mông mình lại hung hăng hạ xuống. Thân thể không tự giác phối hợp động tác mạnh mẽ của hần.

Lão Lâm này vốn là lão hồ li thật sự ngốc, biết bản thân thích người đàn ông này liền đem đứa con nuôi Lâm Húc Viễn đến bên miệng hần. Khâu Thiên Kỳ nhìn ra cửa sổ sát đất trong văn phòng, hồi tưởng đêm qua cùng Lâm Húc Viễn kịch liệt ái ân, hít một hơi thật mạnh. Người này, biết rõ đó là một cạm bẫy, bản thân vẫn là nguyện ý vì cậu mà lao vào...

“Cốc cốc...” Tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên, chen ngang dòng suy nghĩ của hần.

“Vào đi.”

2. Chương 2

Lâm Húc Viễn ôm một xấp tài liệu dày vào văn phòng. Khâu Thiên Kỳ nhíu mày, ngày hôm qua vận động kịch liệt như vậy, hôm nay cậu hần là không xuống giường được chứ.

“Không phải anh đã bảo em hôm nay ở nhà nghỉ ngơi rồi sao?”

Lâm Húc Viễn thản nhiên nhìn hần một cái. “Yên tâm, tôi không sao.”

Người bình tĩnh như vậy, rất khó làm cho người ta tin được bộ dạng khóc lóc trên giường của cậu. Khâu Thiên Kỳ có chút giận dữ bắt lấy cổ tay cậu: “Em muốn giúp người kia đến vậy sao?” Thà rằng bỏ qua hết mọi tôn nghiêm nằm dằn vặt dưới thân người đàn ông khác.

“Ông ấy là cha tôi.”

Có người cha nào lại đưa đứa nhỏ của mình đi thỏa mãn hoan tâm của một người đàn ông khác không?

“Hần đang lợi dụng em.”

“Tôi biết.” Lâm Húc Viễn nhìn thẳng vào mắt Khâu Thiên Kỳ, điều này càng khơi dậy dục vọng chinh phục của hần, vì sao trong mắt người này luôn chỉ có người khác, cam tâm tình nguyện bị lợi dụng, Khâu Thiên Kỳ thậm chí có điểm hâm mộ lão Lâm.

Thấy hần nhìn mình xuất thần, Lâm Húc Viễn nghĩ đến hần lại có chút ham muốn. Bước vài bước dựa sát vào, ngẩng đầu hôn hần. Khâu Thiên Kỳ nhẹ nhàng đẩy Lâm Húc Viễn ra, tức giận nói: “Hôm nay không cần làm việc nữa, em về nghỉ ngơi đi.” Nói xong xoay người đi ra văn phòng.

Nhìn đũng quần hơi hở ra của mình, hần gọi điện cho cậu lạc bộ, “Alô, là tôi, đêm nay giúp tôi tìm một người...” Bản thân nhìn đến vẻ gợi tình trên khuôn mặt tuần mi kia nhìn không được đã có cảm giác mất rồi, đáng đáng giận. Lâm Húc Viễn được điều đến công ty đã hơn một tháng, tuy là làm trợ lý tư nhân, nhưng Khâu Thiên Kỳ không cho cậu làm tài xế.

“Khâu tổng.” Lâm Húc Viễn gõ cửa hai lần vẫn không có người trả lời, cậu đẩy cửa ra, giống như bình thường đặt tài liệu đã sắp xếp xong xuôi lên bàn làm việc. Laptop Khâu Thiên Kỳ hay mang theo tùy ý

quên không đóng, Lâm Húc Viễn tìm kiếm nửa ngày, cái gì cũng không tìm được. Ngay khi cậu muốn từ bỏ ý định, một đôi tay từ sau vòng đến ôm lấy thắt lưng, xúc cảm quen thuộc theo cổ truyền đến.

“Chuyện gì vậy, sao lại vội vàng như thế?” Khâu Thiên Kỳ cố ý liếm qua gáy Lâm Húc Viễn, cảm nhận được hơi nóng của hắn phả ra khi nói chuyện, một luồng điện lưu theo cột sống Lâm Húc Viễn truyền đến, đầu óc rần rần tê dại. Bất đắc dĩ thở dài một hơi, Lâm Húc Viễn không giãy dựa cũng chẳng quay đầu, chỉ nhẹ nhún thân mình về phía trước một chút, “Nếu như tôi lại không tìm thấy thứ gì giá trị, cha sẽ không cho tôi ở lại chỗ này.”

Biết rõ Lâm Húc Viễn không chịu thừa nhận sự kích thích ở gáy, Khâu Thiên Kỳ đưa cảm lên vai cậu, giống như đứa nhỏ làm nũng hỏi mẹ: “Anh có thể lý giải rằng tại sao em lại lo lắng như vậy, vì không có cách nào ở lại bên cạnh anh nên bất quá mới làm như vậy chứ?”

Lâm Húc Viễn không trả lời, tay dời khỏi máy tính, nghiêng đầu hỏi: “Muốn ư?”

Khâu Thiên Kỳ nhìn mặt bên của cậu, khuôn mặt vô cảm kia đã có một loại quyến rũ không diễn tả nên lời.

Hắn dịch máy tính ra, gạt hết tài liệu sang một bên, chậm rãi nói: “Không vội đâu, trước hết em nghe cái này đã.” Từ máy ghi âm truyền đến tiếng rên rỉ mơ mơ hồ hồ, Lâm Húc Viễn toàn thân chấn động. Khâu Thiên Kỳ cười cắn vành tai cậu. “Nghe tiếng của mình một chút đi.”

“A... Tuyệt quá a ~ a ~... Mau, nhanh chút...” Thanh âm khuếch đại quanh quẩn trong văn phòng, Lâm Húc Viễn có chút vội vàng muốn tắt đi âm thanh kia, lại bị Khâu Thiên Kỳ thuận thế đặt lên bàn làm việc

“Thiên, Thiên Kỳ... Thật thoải mái a... Chính là nơi đó, mạnh nữa đi mà... A~!” Tiếng rên còn đang tiếp tục, Lâm Húc Viễn nhắm mắt thúc giục nói: “Muốn làm thì làm đi!”

Khâu Thiên Kỳ vừa lòng nhìn hai má hơi hơi phồng hồng của Lâm Húc Viễn, cười cởi bỏ áo cậu, “Tiếng rên của chính mình dễ nghe không?”

Lâm Húc Viễn ngậm miệng không trả lời, nhưng khuôn mặt đã đỏ bừng khi Khâu Thiên Kỳ nói ra cảm thụ của cậu giờ này giờ. Khâu Thiên Kỳ dùng đùi tách hai chân thon dài của cậu ra, trực tiếp kéo quần tây xuống. Qua lớp quần lót xoa nắn vật yếu ớt đã hơi ngẩng đầu.

“A...” Lâm Húc Viễn không chịu nổi xoay qua, lại bị Khâu Thiên Kỳ bắt lấy cơ hội cúi xuống vừa hôn vừa cắn lên gáy cậu.

Toàn thân đều đang run rẩy, Lâm Húc Viễn miễn cưỡng chịu không nổi kích thích như vậy, cậu muốn tránh ra, nhưng mà Khâu Thiên Kỳ đã chặn ở giữa hai chân, không cho cậu có cơ hội trốn thoát. Cuối cùng Khâu Thiên Kỳ thuận theo bả vai cắn đến xương quai xanh. Lâm Húc Viễn mới thôi giãy dựa, trên mặt cậu phủ kín một tầng phi hồng hưng phấn. Tay Khâu Thiên Kỳ cũng không rảnh rỗi, trượt vào trong quần, cầm lấy phân thân Lâm Húc Viễn, mạnh mẽ xoa nắn lên xuống.

“Nghe tiếng rên của chính mình cũng có cảm giác sao?” Lâm Húc Viễn không trả lời, nhưng mà cậu giãy dựa muốn đứng lên tắt đi âm thanh ấy, Khâu Thiên Kỳ hôn cậu, toàn bộ văn phòng chỉ còn lại thanh âm rên rỉ nhỏ nhỏ của Lâm Húc Viễn truyền ra từ máy ghi âm.

“A a... Không được, muốn ra rồi...” Không biết có phải do thanh âm đang phát hay không, đầu lưỡi Lâm Húc Viễn có chút khô rát, Khâu Thiên Kỳ nhân cơ hội xâm nhập vào trong miệng cậu công thành đoạt đất. Tiếng ghi âm tràn ngập thanh âm dục vọng cũng cuốn hút đến Lâm Húc Viễn.

“Nâng thắt lưng lên một chút, đúng rồi, ôi, thật đậm đặc...”

Nghe tiếng rên rỉ đậm đặc trong máy ghi âm, Lâm Húc Viễn cư nhiên ức chế không được lại cương thêm một vòng. Cảm giác thân thể theo vận động của Khâu Thiên Kỳ mà vận vẹo, cố gắng tìm kiếm thật nhiều kích thích.

3. Chương 3

“... Thật sự không được... Nhanh chút nữa đi mà...” Thân thể cũng nói Lâm Húc Viễn cậu sắp không được, cậu muốn rên rĩ nhưng lại bất đắc dĩ bị Khâu Thiên Kỳ nuốt vào bụng, chỉ có thể đóng đũa thân mình nhanh hơn nữa, Khâu Thiên Kỳ như bắt được tín hiệu, dùng sức nắm chặt lấy phân thân của cậu trong tay.

“A a a...” Theo tiếng kêu mị hoặc trong máy ghi âm, Lâm Húc Viễn hung hăng bắn ra tay Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ lúc này mới buông tha cậu, giữa miệng là sợi chỉ bạc kết quả của việc vừa mới môi lưỡi giao triền, đôi môi Lâm Húc Viễn sưng đỏ, Lâm Húc Viễn đang trong dư vị cao trào thoáng nhìn Khâu Thiên Kỳ đóng máy tính.

Quay đầu thấy ánh mắt Lâm Húc Viễn có chút ngốc nghếch, Khâu Thiên Kỳ cười cười: “Đừng lo lắng, anh sẽ làm cho em thỏa mãn.”

“A a a...” Bị Khâu Thiên Kỳ nâng cao chân đặt lên đầu vai hấn, cảm thụ mỗi một lần bị nhục bồng của hấn đâm vào đạt tới khoái cảm, Lâm Húc Viễn mờ mịt dùng thân thể đáp lại hấn, không biết là chính mình muốn hấn hay là hấn khát cần chính mình nhiều hơn.

“Thực thích a, em như thế nào càng thao càng chặt!” Khâu Thiên Kỳ vờ về núm hồng trước ngực Lâm Húc Viễn, Lâm Húc Viễn lập tức mẫn cảm kêu đi ra: “A... Không, a...”

Khâu Thiên Kỳ cố ý dán bên tai y nhẹ giọng hỏi: “Như thế nào, không phải thực thoải mái đến cần nhanh anh sao?”

Theo sau tai truyền đến cảm giác tê dại làm cho Lâm Húc Viễn không ngừng giãy dụa, thanh âm sớm khàn khàn: “Không cần...”

“Không cần?” Khâu Thiên Kỳ ôm Lâm Húc Viễn quay lại làm cho cậu nằm úp sấp ở trên bàn, chính mình từ phía sau hôn cậu, thở dốc hơi thở phun thẳng vào cần cổ mẫn cảm nhất. Lâm Húc Viễn mở to hai mắt nhìn, cảm giác như bị điện giật làm cho cậu mê luyến lại không dám xa cậu, nước mắt kích tình không chịu không chế chảy xuống: “Không cần... Em chịu không nổi...”

Nghe cậu khóc nức nở cầu xin tha thứ, Khâu Thiên Kỳ ra sức tăng thêm lực va chạm, vừa lòng nghe được một tiếng rên rĩ. “Thế nào? Thích không, cha nuôi của em có cách nào cho em kích thích như vậy sao? Hấn có biện pháp thỏa mãn em như thế này sao?” Trong giọng nói Khâu Thiên Kỳ nói ra nghe nồng đậm ghen tuông. Lâm Húc Viễn bị hấn đâm chọc một trận co rút nhanh kịch liệt, thiếu chút nữa bức Khâu Thiên Kỳ bắn ra, Khâu Thiên Kỳ một bên nhéo điểm hồng trước ngực cậu, không cho cậu lún sâu vào dục tình, ra sức ép hỏi: “Nói mau, ai có thể thỏa mãn em?”

Đã muốn bị hung hăng chà đạp, còn muốn thừa nhận dòng điện truyền đến từ sau lưng, Lâm Húc Viễn rên rĩ kêu khóc: “Anh ~ a a... Anh có thể thỏa mãn em...”

Cảm thụ phía trong thân thể mấp máy nhanh hơn, Khâu Thiên Kỳ cũng sắp đến cao trào, hấn dùng tiếng nói trầm thấp nói: “Em đã là người của anh, từ thời khắc ông ta đem em tặng cho anh. Đã hiểu chưa?”

Lâm Húc Viễn khó chịu gật gật đầu, muốn chạy trốn thể công dũng mãnh của hấn. “Không được a...” Dưới va chạm mãnh liệt của Khâu Thiên Kỳ, hai người cùng nhau thấy được cao trào.

“A a...” Khâu Thiên Kỳ một hơi bùng nổ trong cơ thể Lâm Húc Viễn, Lâm Húc Viễn không kiềm được tự giác ngẩng đầu lên, nước bọt theo miệng chảy xuống.

.....

.....

Vừa mới bị người ta hung hăng làm tình, vết ửng hồng trên mặt Lâm Húc Viễn còn chưa chịu tan đi, ngồi trước bàn làm việc, vẫn chưa hoàn hồn, đột nhiên trong túi quần truyền đến cảm giác chấn động làm cậu lắp bắp kinh hãi.

“Này, A Húc, con có phát hiện được gì về phía bên hấn không?” Đầu bên kia là giọng nói có phần già nua.

“Vâng, vâng, ba ba. Khâu Thiên Kỳ hẳn rất cảnh giác với con.” Không thể nói cho ông ấy biết chuyện làm gián điệp đã bị Khâu Thiên Kỳ sớm phát hiện rồi, bằng không nhất định sẽ bị gọi về.

Đầu kia điện thoại tạm dừng một chút, rõ ràng thanh âm khàn khàn của cậu đã làm bại lộ việc cậu mới làm. “Như vậy sao, nếu con không...”

“Ba à, con cảm thấy hẳn đang dần tín nhiệm con đấy, hãy cho con một chút thời gian nữa.” Lâm Húc Viễn có chút lo lắng cắt lời lão Lâm. Chính cậu cũng hoảng sợ.

“Được rồi, con đó... để ý bản thân một chút.”

Sao lại thế này, giống như thật sự bị Khâu Thiên Kỳ nói trúng rồi, chính bản thân đang lo lắng không có cách nào để ở lại bên hắn sao? Lâm Húc Viễn ảo não ngắt điện thoại. Từ nhỏ đến lớn việc gì cha sắp đặt cậu đều hoàn thành một cách xuất sắc nhất, chuyện này cũng phải như vậy, nhất định phải thành công. Cậu nắm chặt chiếc di động.

Trong văn phòng, Khâu Thiên Kỳ bỏ notebook vào ngăn kéo, lấy ra cái khác từ trong ngăn kéo bị khóa để làm việc. Lâm Húc Viễn nói đúng, nếu như lão hồ li họ Lâm kia cảm thấy hắn lâu như thế vẫn không để cậu ngốc tìm được chút manh mối có giá trị nào, có thể sẽ gọi cậu về. Mà chính bản thân mình... Cũng muốn giữ cậu lại bên cạnh. Khâu Thiên Kỳ nhíu mày, thoáng nhìn lịch công tác. Hắn cầm lấy điện thoại, “A lô, Tiểu Trần, là tôi, sắp tới đặt thêm một vé máy bay đi Nhật, sau đó nói với trợ lý Lâm, bảo cậu ta chuẩn bị một chút rồi đi cùng tôi.”

“Hắn chuẩn bị cùng con đi Nhật?” Lão Lâm bắt máy hỏi.

“Đúng, nghe nói có hạng mục cần khảo sát, còn có mấy cuộc hẹn gặp mặt nữa.” Lâm Húc Viễn xoay xoay bút máy trên tay.

“Ừm, cứ vậy mà chậm rãi tranh thủ sự tín nhiệm của hắn.”

“Con biết, ngày trở về còn không xác định, trong khoảng thời gian ngắn có thể không gọi được điện thoại cho ba.”

“Được, không có gì.”

“Ba à nhớ chăm sóc bản thân.”

Sân bay quốc tế Nhật Bản, hai người chàng trai ăn mặc chỉnh tề khiến không ít người chú ý.

“Bọn họ đẹp quá đi mất, là diễn viên sao?”

“Không có khả năng đó đâu, diễn viên mà lại không có người đón tiếp khi ra từ máy bay...”

“Nhưng...”

Khâu Thiên Kỳ tâm tình rất tốt không quan tâm mấy tiếng lời bàn tán xung quanh, nhưng Lâm Húc Viễn lại có điểm mất tự nhiên đi nhanh hơn, tuy rằng ánh mắt tò mò của mọi người làm cho cậu không thoải mái, nhưng cậu càng lo lắng sợ Khâu Thiên Kỳ ở trước đông người có thể làm ra hành động gì đó ngoài dự đoán của mọi người. Sự thật chứng minh, Khâu Thiên Kỳ không phụ kỳ vọng của cậu. Hắn bước nhanh theo, vòng tay thân thiết đến không thể thân thiết hơn ôm chặt thắt lưng Lâm Húc Viễn, thấp giọng hỏi: “Xảy ra chuyện gì sao, bọn họ đâu có để ý chúng ta.”

Quả nhiên, tiếng bàn tán xôn xao từ đám người càng lớn. Lâm Húc Viễn cứ cứng ngắc như vậy bị Khâu Thiên Kỳ nửa kéo nửa ôm đi ra sân bay. Khâu Thiên Kỳ đã liên hệ với đối tác ở Nhật từ trước, hẹn ngày mai gặp mặt, nhanh chóng đưa Lâm Húc đi đến khách sạn đã đặt trước.

“Chào ngài, xin hỏi tôi có thể giúp gì không?” Nhân viên lễ tân thân thiết hỏi.

“Chúng tôi đến nhận phòng.” Khi Khâu Thiên Kỳ định quay đầu tìm người phiên dịch, Lâm Húc Viễn đã ra trước lưu loát đáp lại.

“Vâng, xin hỏi ngài họ gì?” Nữ lễ tân thuận thực kiểm tra máy tính.

“Họ Khâu.”

“Đây là chìa khóa phòng ngài. Rẽ trái phía trước sẽ là thang máy.” Khâu Thiên Kỳ lấy chìa khóa Lâm Húc Viễn đưa qua, nâng mi: “Hai phòng?”

Lâm Húc Viễn thản nhiên nhìn hắn một cái, “Ngay bên cạnh.” Nói xong đi vào thang máy.

Đến cửa phòng, không đợi Lâm Húc Viễn đem chìa khóa cắm vào ổ, một đôi tay từ phía sau tiếp nhận động tác của cậu. Lâm Húc Viễn giữ lại đôi bàn tay lớn không an phận kia, bất đắc dĩ nói: “Sáng mai còn phải đi làm.”

Khâu Thiên Kỳ không nói, Lâm Húc Viễn đoán không được vẻ mặt của hắn, bất quá hắn không có dây dưa, ngoan ngoãn buông tay mở cửa phòng bên cạnh đi vào. Lâm Húc Viễn quay đầu, vừa vịn nhìn cửa bị sập mạnh đóng lại. Cậu nhẹ nhàng nhếch khóe miệng. Đây cửa phòng mình...

4. Chương 4

Sau khi sắp xếp xong xuôi mọi thứ, Lâm Húc Viễn tắm rửa nghỉ ngơi một chút, cởi quần áo xong lại phát hiện trên người mình kín những dấu hôn vô cùng kích tình. Nghĩ lại việc bản thân phải đi lấy lòng một tên biến thái thích người cùng giới, lúc ấy cậu cảm thấy chán ghét hẳn kinh khủng. Thậm chí còn nôn khan khi nghiêng cứu cách hoan ái giữa đàn ông với nhau. Nhưng trong khoảng thời gian này, Lâm Húc Viễn phát hiện, hắn cũng là một người bình thường. Cũng mệt mỏi, cũng phần nộ, cũng sẽ cầu hoan, sẽ thật sự vui vẻ ôm lấy cậu dù biết rõ cậu là gián điệp.

Người đàn ông này không bao giờ bỏ qua cảm giác của cậu, khiến cậu từ sâu trong nội tâm cảm thức được sự tồn tại của mình, không hề giống một công cụ bị người khác lợi dụng. Ngón tay Lâm Húc Viễn nhẹ nhàng vuốt lên dấu vết kích tình mà người đó để lại, chẳng những không có cảm giác ghê tởm, ngược lại còn khiến cậu nhớ đến khoái cảm khi bị Khâu Thiên Kỳ đặt dưới thân hung hăng xâm chiếm. Làm cho cậu kìm lòng không được xoa lấy phần nhạy cảm giữa hai chân đang dần trưởng đại của mình. Nghe tiếng nước trong phòng tắm ngừng, Khâu Thiên Kỳ đặc ý nhìn ánh mắt kinh ngạc của Lâm Húc Viễn, cậu chỉ quẩn một cái khăn từ trong phòng tắm đi ra. Lâm Húc Viễn thực đồng tình nhìn thoáng qua cánh cửa đã bị hỏng, “Anh có viết giá cả ở Nhật Bản rất đắt đỏ không?” Khâu Thiên Kỳ cười lạnh một tiếng: “A, tiền của anh, lo cho em đầy đủ như vậy, còn mua không mua nổi một cái cửa sao?” Câu này để người khác nghe ra cực kì kiêu ngạo, giữa bọn họ lại là tình nhân liếc mắt đưa tình với nhau.

Lâm Húc Viễn nghĩ may mà vừa rồi không chốt cửa, bằng không cánh cửa này đêm nay cũng phải dỡ bỏ. Nhìn lửa dục bùng lên trong mắt hắn, Lâm Húc Viễn thở dài một hơi: “Ngày mai là lần đầu tiên gặp mặt, không được ngủ muộn đâu”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng cậu vẫn đi đến chỗ Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ cười ôm lấy cậu đặt trên giường, một tay kéo cổ áo mình, một tay lấy gối kê dưới thân Lâm Húc Viễn nói: “Cho nên, phải xem em có biết tiết kiệm thời gian không.” Lâm Húc Viễn nâng tay cởi áo hắn ra, động tác nhanh nhẹn khiến Khâu Thiên Kỳ sửng sốt một chút, như đáp lại nghi vấn của hắn, Lâm Húc Viễn liếc mắt nhìn hắn: “Hai người thoát sẽ nhanh hơn.”

Lâm Húc Viễn nói câu này thoáng nhìn hoàn toàn đã kích thích dục vọng chinh phục của Khâu Thiên Kỳ, hắn cúi đầu cắn cắn cánh môi Lâm Húc Viễn, như phát cuồng hôn cậu, khiến đầu óc Lâm Húc Viễn rơi vào trạng thái hoàn toàn thiếu dưỡng khí. Bàn tay to của Khâu Thiên Kỳ khấn cấp thâm nhập vào khăn tắm, chạm đến mông, nhắm thẳng huyết khẩu nhấn áp. Lâm Húc Viễn bắt lấy tay hắn, nhắc nhở đừng nóng vội. Khâu Thiên Kỳ không để ý đến phản kháng của cậu, hướng thẳng lỗ nhỏ chưa được bôi trơn đi vào.” A!” Lâm Húc Viễn đau quá nhủu mày. Từng trận đau đớn từ lỗ nhỏ truyền đến làm cho cậu thét ra tiếng chói tai.

“Đau quá.”

Một ngón tay của Khâu Thiên Kỳ thông thả vận động pít tông, khẽ cười: “Một ngón tay em cũng cắn nhanh như thế à.”

Theo hô hấp Lâm Húc Viễn, Khâu Thiên Kỳ điều chỉnh tốc độ, ngón tay khác nhẹ nhàng vuốt ve huyết khẩu, giảm bớt đau đớn cho cậu. Khâu Thiên Kỳ trêu đùa, Lâm Húc Viễn xấu hổ đỏ mặt, nhưng đau đớn từ

sau truyền đến bị cái vuốt ve dịu dàng thay thế khiến cậu rất nhanh thích ứng dị vật.

Tiếp theo là ngón thứ hai, ngón thứ ba...

“Ừ a...” Lâm Húc Viễn thừa nhận khoái cảm mà ngón tay Khâu Thiên Kỳ ở trong cơ thể mang lại, ngón tay hần khiến vách tường bên trong cảm giác xuất ra chất dịch bôi trơn.

“A... Aha...”

Lâm Húc Viễn chủ động vận vẹo thắt lưng đuỗi kịp tiết tấu của Khâu Thiên Kỳ, không chút phản kháng mặc kệ hần tùy ý lưu lại dấu hôn đỏ ửng trên người mình.

“Hần là có thể.”

Khâu Thiên Kỳ rút ngón tay ra, đưa tiểu huynh đệ thô to của mình ở cửa vào, Lâm Húc Viễn phối hợp nâng thắt lưng lên, đem bản thân dâng lên cho hần nhấm nháp.

“Hô...”

Cảm giác được tiểu huynh đệ của hần nút chặt vào chỗ sâu nhất trong cơ thể, Lâm Húc Viễn nhẹ nhàng thở ra, Khâu Thiên Kỳ bắt đầu chậm rãi đâm chọc, cảm thụ vách tường kịch liệt co rút, một trận lại một trận khoái cảm dồn đến. Cho dù khép hờ mắt không xem, cũng có thể rõ ràng nghe thấy tiếng nước phốc xích phốc xích. Lâm Húc Viễn cảm thấy thẹn quá lại hóa thành từng tiếng thét chói tai phần khởi, một lần lại một lần lấy lòng hần.

Sáng sớm ngày hôm sau, vì đêm qua tích cực phối hợp, Lâm Húc Viễn bị ép không được xuống giường. Khâu Thiên Kỳ ăn mặc chỉnh tề xong, đi đến trước giường khiến người ta nhiều liên tưởng, nhìn người đẹp còn buồn ngủ trên giường: “Anh đi hợp trước, chờ buổi chiều em khá hơn chút rồi về đón em.”

“Ừm...” Lâm Húc Viễn khép nửa mắt lười biếng trả lời, Khâu Thiên Kỳ không khống chế được đi lên phía trước, cúi đầu hôn lên đôi môi sưng đỏ của cậu. Mãi đến khi Lâm Húc Viễn dùng sức đẩy hần mới nhả ra.

“Anh đi đây, em nghỉ ngơi cho tốt.”

Nghe được tiếng đóng cửa, Lâm Húc Viễn thở dài một hơi. Bản thân là gián điệp, ngấm lại xem hần làm sao có thể mang mình đi tham gia khảo sát trọng yếu như vậy được, dẫn cậu đến Nhật Bản cũng chỉ để che mắt người khác thôi. Bằng tuổi mình, đã có công ty lớn như thế. Không thể không thừa nhận Khâu Thiên Kỳ là một người khôn khéo, đêm qua hần là hần đã tính toán kỹ lưỡng.

Nghĩ đến hần đối với bản thân chỉ là muốn giữ lấy thân thể, Lâm Húc Viễn có điểm không hiểu xen lẫn thất vọng. Cậu hơi hơi xoay người, muốn lấy một cốc nước đá làm tỉnh táo đầu óc. Lại ngoài ý muốn đụng phải một xấp giấy, cậu cầm lên xem, những chữ đậm in trên giấy khiến Lâm Húc Viễn lập tức hưng phấn hẳn lên.

Đây chính là bảng giá của công ty Khâu Thiên Kỳ. Mặt trên ghi lại vật phẩm, đơn giá, số lượng. Lâm Húc Viễn kim nén đau đớn truyền đến từ eo mà ngồi dậy, lấy di động ra, liền vang lên tiếng gõ cửa. Cậu đem tư liệu vứt lại chỗ cũ, mặc thêm áo ngủ mở cửa. Phục vụ đứng ngoài cửa đang đẩy một xe đồ ăn nói, “Đây là bữa sáng Khâu tiên sinh chuẩn bị cho ngài, bảo chúng tôi đưa lên.”

Lâm Húc Viễn ngồi trong phòng, nhìn xe đồ ăn đầy, lại liên tưởng đến bộ dáng Khâu Thiên Kỳ hoa chân múa tay vui sướng thay cậu gọi cơm, khóe miệng nhin không được nhếch lên. Điều này có thể nói rằng trong lòng hần bản thân nhất định vẫn chiếm lấy một phần quan trọng không? Nhìn văn kiện trên tủ, lại nhấm nuốt bữa sáng phong phú, Lâm Húc Viễn nhíu nhíu mày. Tuy rằng không thể bài trừ khả năng sau khi cậu ngủ Khâu Thiên Kỳ thức dậy làm việc, nhưng một người cẩn thận như hần, sẽ dễ quên văn kiện quan trọng ở đâu giường sao. Điều này làm cho Lâm Húc Viễn không khỏi nhót mắt lần trước dò xét mấy tính ở văn phòng hần... Cho nên đây lại là một cú lừa của Khâu Thiên Kỳ ư? Như vậy mục đích là gì, hần đã biết mình là người của Lâm lão, không cần thử mình như vậy. Lâm Húc Viễn có điểm đau đầu, lần đầu tiên gặp được người khó nắm bắt như thế. Lấy di động, do dự một chút, Lâm Húc Viễn vẫn buông văn kiện xuống, chuyên tâm ăn bữa sáng.

5. Chương 5

Giữa trưa, Lâm Húc Viễn lại ngồi trong phòng đối diện với một xe đồ ăn trong, điều này khiến cậu đột nhiên cảm thấy huyết thái dương đang co giật. Điện thoại bỗng vang lên. Bắt máy lên chợt nghe thanh âm có chút ý cười của Khâu Thiên Kỳ: “Thế nào, đồ ăn khách sạn được chứ?”

Lâm Húc Viễn dùng đũa tùy tiện gấp miếng thức ăn, đưa tới trước mặt quan sát một chút, “Về mặt thẩm mỹ thì cũng được.”

“Đừng nói với anh em chỉ nhìn mà không ăn nha.”

“Cái này là cả một xe đấy.” Lâm Húc Viễn có hơi nói quá.

Ngữ khí đầu bên kia dịu đi một chút: “Em ăn chút gì đi, buổi chiều còn có việc phải làm.”

Cắt điện thoại, Lâm Húc Viễn có chút kinh ngạc nhìn bảng giá bên cạnh, Khâu Thiên Kỳ không nhắc tới, là hẳn quên thật sao?

Tuy rằng khả năng rất nhỏ, nhưng có thể là hắn đã bắt đầu tin tưởng mình. Lâm Húc Viễn xúc một thìa cơm vừa nuốt vừa suy nghĩ. Buổi chiều, cuối cùng Lâm Húc Viễn đã biết vì gì mà giữa trưa Khâu Thiên Kỳ đặc biệt gọi cho cậu dặn ăn cơm, bọn họ phải đi tiếp khách, đương nhiên Lâm Húc Viễn phải phiên dịch cho suốt chuyến đi.

Mặc dù có xe đưa đi đón về, nhưng cuối cùng, Lâm Húc Viễn vẫn phải xoa xoa cái trán đầm mồ hôi. Nhìn đến bộ dáng mệt mỏi của cậu, Khâu Thiên Kỳ cười nói: “Sao vậy, không chịu được?”

Lâm Húc Viễn rất bội phục con người làm việc suốt cả ngày mà vẫn còn sức tươi cười hơn hở trước mặt.

“Anh... Vẫn đều phải tự mình đi tiếp khách như thế này sao?”

“Ừm, đây đều là những khách hàng lớn mà.”

“Cuộc đối thoại vừa rồi em nhớ kỹ được bao nhiêu?”. Khâu Thiên Kỳ ý vị sâu xa nhìn cậu một cái.

Hắn đang lo lắng mình làm lộ tin tức ra ngoài sao. Nếu như vậy, vì cái gì mà vừa nãy hắn lại muốn mang cậu đi. Lâm Húc Viễn cúi đầu như có chút suy nghĩ.

“Nhớ kỹ một chút. Cũng đúng thôi, em mới bắt đầu, sau này từ từ quan sát sẽ học hỏi được nhiều hơn.” Khâu Thiên Kỳ nói cổ áo, tùy ý bắt tay lên chỗ dựa lưng.

Hai mắt trừng to, Lâm Húc Viễn có chút bất ngờ nhìn hắn, “Anh... Anh ở bên người ta lâu như vậy sao lại...”

Khâu Thiên Kỳ cười cười sáp đến bên tai cậu thấp giọng nói, “Không thể chỉ để em cho anh thương chứ.”

Bị hắn trêu chọc gần như thế, Lâm Húc Viễn lập tức đỏ mặt, quay mặt qua chỗ khác không nhìn hắn. Khâu Thiên Kỳ cười khế, ngón tay tự nhiên theo chỗ tựa lưng chuyển đến bên vai Lâm Húc Viễn, “Nếu như em bị lão Lâm gọi về, cũng có cái mà báo cáo. Huống chi em lại là người thừa kế duy nhất của ông ta.”

Khuôn mặt góc cạnh sắc nét hất lên kính, Lâm Húc Viễn đột nhiên cảm thấy khuôn mặt này thật hấp dẫn. Chẳng lẽ văn kiện hắn để lại đầu giường hôm nay là để cậu nghiên cứu sao. Người này... thật sự đang lo lắng thay cậu.

Vấn đề sau khi trở về, ngay cả chính cậu cũng không nghĩ tới việc thừa kế công ty. Lâm Húc Viễn vừa định mở miệng, Khâu Thiên Kỳ lại bảo lái xe dừng xe bên đường, nắm tay cậu kéo xuống xe.

“Xảy ra chuyện gì sao?” Lâm Húc Viễn không hiểu.

Khâu Thiên Kỳ chỉ chỉ đầu kia đường, nhìn theo hướng hắn chỉ, Lâm Húc Viễn chỉ thấy dòng người hối hả qua lại trong đêm.

“Đi qua xem.” Khâu Thiên Kỳ nắm tay cậu mà đi. Cảm giác bị ôm trọn trong lòng người khác khiến Lâm Húc Viễn có chút không thoải mái, nhưng mà tay vẫn bị người ta gắt gao nắm chặt nhất quyết không buông.

Khâu Thiên Kỳ kéo cậu xuyên qua đám người. Hình như đây là chợ đêm ở thành phố, ven đường nhìn đâu cũng là đủ loại hàng quán, Lâm Húc Viễn đoán.

Khâu Thiên Kỳ ôm cậu, tuy rằng không nói gì, nhưng từ biểu hiện trên mặt hắn cũng nhìn ra được đang rất hưng phấn.

“Lần đầu tiên anh đi dạo chợ đêm sao?” Nhìn bộ dáng buồn cười của hắn, Lâm Húc Viễn nhin không được tò mò hỏi. Nghe được cậu hỏi như thế, Khâu Thiên Kỳ cười xấu xa nói: “Lần đầu tiên nang theo đàn ông đi dạo.”

Lâm Húc Viễn biết hắn lại đang trêu ghẹo, cũng không thèm quan tâm nữa. Đột nhiên đám người xao động hẳn lên, không đợi cậu suy nghĩ cẩn thận, trên đỉnh đầu đã “Bang bang” ầm ỉ, đủ loại pháo hoa đang thi nhau nổ tung. Rất nhiều người đi đường đang lựa mua hàng cũng ngẩng đầu lên, nhìn bầu trời rực rỡ sắc màu pháo hoa. Lâm Húc Viễn cũng ngẩng đầu, tuy rằng không phải lần đầu tiên xem pháo hoa, nhưng vẻ đẹp ngăn ngui lần nào cũng đều hấp dẫn cậu.

Rất đẹp, cậu quay đầu nhìn Khâu Thiên Kỳ, phát hiện hắn cũng đang nhìn mình.

“Pháo hoa đẹp thật ...” Tầm mắt không kịp tránh đi chạm nhau cùng một lúc. Lâm Húc Viễn xấu hổ ho khan hai tiếng.

“Đúng vậy.” Nghe ngữ khí thật lòng của hắn, Lâm Húc Viễn cảm thấy có chút cảm xúc kỳ quái như trào lên trong lòng. Nhìn khuôn mặt tuần lã của Khâu Thiên Kỳ đang tới gần, lại nhìn xem nhiều người xung quanh, cậu khẽ đẩy Khâu Thiên Kỳ, nhưng dòng người đột nhiên mạnh bạo xô đẩy lẫn nhau khiến hai người tình cờ áp sát, lại như chuồn chuồn lướt nước cậu chạm hẳn môi mình lên đôi môi đang ngày càng gần của Khâu Thiên Kỳ. Lâm Húc Viễn hoảng sợ, lập tức đẩy hắn ra. Khâu Thiên Kỳ cũng không muốn làm khó cậu mà quay đầu lại xem pháo hoa rực rỡ. Không biết có phải thật hay không bản thân như mơ cảm thấy lực nắm tay cậu của Khâu Thiên Kỳ lại tăng thêm một chút.

.....

“A a...”

Vừa trở lại khách sạn, Khâu Thiên Kỳ nhanh chóng đưa tay luồn quần lót Lâm Húc Viễn, xoa nắn hạ thân cậu. Lâm Húc Viễn đóng cửa thất lưng phối hợp.

“Anh thích dùng miệng như vậy sao không làm liên tục đi?” Khâu Thiên Kỳ kéo quần cậu xuống, dùng miệng phun ra nuốt vào gây thối nhỏ của Lâm Húc Viễn. Khiến cậu càng thêm mất hết khống chế kêu lên. Trong khoang miệng cực nóng của hắn, Lâm Húc Viễn thả lỏng thân thể hưởng thụ kỹ năng đặt đến mức cao siêu của đối phương.

“A... Nóng quá... muốn ra ...” Đầu lưỡi Khâu Thiên Kỳ đảo quanh đầu chóp, ngón tay vuốt ve âm nang dưới nơi sâu thẳm của Lâm Húc Viễn.

6. Chương 6

“Lại lớn thêm rồi, thoải mái như vậy sao?” Lời nói của Khâu Thiên Kỳ khiến Lâm Húc Viễn cảm thấy thẹn muốn chết, nhưng thân thể lại không tự chủ được lại có phản ứng, rất nhanh ra vào khoang miệng ẩm áp, Lâm Húc Viễn dựa vào cửa, giữ lấy tóc Khâu Thiên Kỳ, áp hẳn sát vào thân mình. Hai đùi hưng phấn run run cơ hồ khiến cho cậu đứng không nổi, Lâm Húc Viễn đành phải một tay giữ lấy cánh cửa vừa mới được sửa, thất lưng phối hợp cùng Khâu Thiên Kỳ đóng cửa.

“A... Khâu tổng... Em muốn bắn...” Động tác Lâm Húc Viễn càng lúc càng nhanh, muốn nhanh chóng bắn trong miệng Khâu Thiên Kỳ, ngay lúc này Khâu Thiên Kỳ lại lấy ngón tay chặn cậu sắp trào dâng.

“A! Không cần...” Lâm Húc Viễn cúi đầu nhìn, vẻ mặt bị kích tình đỏ ửng, đôi mắt hồng hồng như muốn khóc.

Nhìn biểu tình của cậu như vậy, Khâu Thiên Kỳ cũng nhin không được liếm liếm môi.”Em vừa gọi anh là gì?”

“... Khâu tổng...” Khâu Thiên Kỳ cúi đầu ngậm lấy cậu bé rồi hung hăng hút một ngụm, Lâm Húc Viễn suýt nữa không cầm được tay vịn.

“Thiên... Thiên Kỳ. Ai, cho em bắn đi...” Tay Khâu Thiên Kỳ tìm đến phía sau Lâm Húc Viễn, vuốt ve lên cái mông mềm mềm, vịn về một trện ở huyết khẩu, từng chút một chen vào tiểu huyết ấm nóng, trực tiếp đánh lên tuyến tiền liệt của Lâm Húc Viễn. Khóai cảm mãnh liệt khiến cho Lâm Húc Viễn thét chói tai, bắn ra. Hai tay cậu đặt ở đầu vai Khâu Thiên Kỳ, ngồi xổm giữa hai chân hắn, ngửa đầu lên, vài giọt nước mắt rơi xuống trên mặt cậu.

“A Húc...” Nhìn đến hai mắt thất thần của Lâm Húc Viễn còn đọng lại những giọt nước mắt kích tình, mái tóc mềm mại nhẹ nhàng phất qua hai má hắn, giữa hai người như không còn khoảng cách, Lâm Húc Viễn không còn sức cúi đầu, chạm phải môi Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ thuận thế ôm lấy cổ cậu, khiến cậu thuận theo cửa trượt xuống, đầu lưỡi linh hoạt thâm nhập khoang miệng cậu, cậu dần đầu lưỡi đã ngóc đến không thể ngóc hơn kia bị dẫn dắt đến thất thần sau cao trào ban nãy. Khâu Thiên Kỳ cởi áo sơ mi của Lâm Húc Viễn vứt lung tung, cởi sạch sẽ, hai tay thưởng thức hạt đậu nhô ra trước ngực cậu. Lâm Húc Viễn vẫn trong tư thế cao trào không tự thoát ra được, nhưng bị Khâu Thiên Kỳ cởi sạch đặt trên mặt sàn lạnh lẽo khiến cậu bất giác tỉnh táo lại một chút, cậu đẩy đầu Khâu Thiên Kỳ đang chôn trước ngực ra. Khâu Thiên Kỳ dừng một chút, mặc kệ cậu ngóc, tiếp tục dùng đầu lưỡi đảo quanh núm vú nhỏ của cậu.

“Ừm... Lên giường làm đi...” Lâm Húc Viễn hơi từ chối, Khâu Thiên Kỳ nghe được thanh âm cậu có điểm nũng nịu, rõ ràng chỉ là một câu nói bình thường, lại làm cho hắn có dự cảm muốn hung hăng yêu thương người trước mắt, hắn không nhiều lời ôm lấy Lâm Húc Viễn ném lên trên giường, bản thân cởi quần áo tiến đến. Nhìn đến khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc, Lâm Húc Viễn đỏ mặt không dám nhìn hắn. Khâu Thiên Kỳ cười xấu xa nói: “Mặt em hồng quá, rõ ràng hạ lưu hấp chặt lấy anh như vậy, cầu xin cho em thật nhiều, đã vậy lại còn có thể đỏ mặt nữa cơ đấy.”

Lời nó kích thích khiến thân thể Lâm Húc Viễn không khỏi run lên một cái, thân thể trần trụi của hai người lại gần như vậy, Lâm Húc Viễn xấu hổ quay mặt đi: “Không phải...”

“Phải không đó,, chẳng lẽ em không thích anh thao em đến mức kêu cha gọi mẹ sao? Trước đây không phải em cứ hưởng thụ khiến anh bắn vào bên trong cái động nhỏ kia à, bắn xong rồi còn nuốt toàn bộ vào, cầu xin anh tiếp tục ngấu nghiến em đến no hả?” Nhìn đến bộ dạng thẹn thùng đến ngốc của Lâm Húc Viễn, Khâu Thiên Kỳ lưu manh rất muốn dùng từ ngữ kích thích cậu.

Lâm Húc Viễn cảm lẫn cắn môi, lúc này ngay cả tai cũng đã đỏ mất rồi, chân cậu vòng qua thắt lưng Khâu Thiên Kỳ, dùng thân dưới chạm chạm nhục bồng thô to của Khâu Thiên Kỳ, ngôn ngữ kích thích không cách nào thỏa mãn được thân thể đang kêu gào của cậu.

“Cho em...” Ánh mắt hồng hồng nhìn về phía trước, bộ dạng nhấc cao chân khiến nhục bồng đang bị cậu ma sát của Khâu Thiên Kỳ chảy ra một ít dịch lỏng.

“Hầu hạ anh đi đến khi cao hứng sẽ cho em hết.” Khâu Thiên Kỳ xoay người nằm thẳng bên cạnh cậu, tay liên tục xâm lược. Lâm Húc Viễn vận động tay chân nằm úp sấp trên thân thể hắn, theo môi bắt đầu, một đường hôn đến núm vú trước ngực. Cảm giác thoải mái khiến Khâu Thiên Kỳ nhịn không được hừ lên tiếng. Điều này khiến Lâm Húc Viễn càng hưng phấn, càng thêm ra sức liếm duyệt, thắt lưng dong đưa trước sau khiến cơn thịnh của mình ma sát bụng Khâu Thiên Kỳ.

Hai tay Khâu Thiên Kỳ khoát lên cái mông cánh hoa của Lâm Húc Viễn vừa nắn vừa bóp, Lâm Húc Viễn điều chỉnh tư thế muốn cho hắn chạm vào tiểu huyết khao khát của mình, nhưng mà Khâu Thiên Kỳ chỉ muốn chạm đến cái mông cánh hoa kia, một chút ý tứ muốn đi xuống cũng không có. Lâm Húc Viễn không chịu nổi, ngẩng đầu lên mang theo một cái chỉ bạch từ trên núm thịt đỏ kia

“Cho em, em muốn anh.”

Khâu Thiên Kỳ vui vẻ thay cậu lau nước bọt nơi khóe miệng “Vây em ngồi vững vào.” Nói xong liền đánh sâu vào huyết khẩu. Trứng vách mẫn cảm của Lâm Húc Viễn kịch liệt mấp máy, cậu ngã sấp trên người Khâu Thiên Kỳ.

“A a... Mạnh quá... mạnh...”

Khâu Thiên Kỳ nâng cái đầu có chút vô lực của cậu, vừa vuốt ve, vừa hỏi: “Hôm nay trao đổi với khách hàng em nhớ kỹ được gì không? Nói cho anh nghe một chút.”

Lâm Húc Viễn thừa nhận khoái cảm truyền đến từ sâu trong đằng sau, dương vật nóng rẫy ở trong cơ thể cậu càn quấy khiến lỗ nhỏ co rút nhanh hơn, cậu căn bản không có sức để nhớ lại cuộc trao đổi với khách hàng, “Em không nhớ rõ ... A a a...” Tiếng kêu của cậu lập tức to hơn bởi mãnh lực đâm vào của Khâu Thiên Kỳ.

Khâu Thiên Kỳ kéo cậu, khiến hai chân cậu ôm chặt lấy thắt lưng mình, sau đó đã man ra vào. Nhục bồng bị vách tường ẩm áp hấp đến thích muốn chết, hân hít sâu một hơi, “Không nhớ được? Vậy thì dùng thân thể để giúp em nhớ lại chút đi.” Lâm Húc Viễn bị hân làm đến không biết phương hướng, chỉ có thể cảm giác khoái cảm cuộn cuộn không ngừng theo chỗ tiếp xúc trào ra, “A... Ô a... Anh... Tuyệt vời quá...”

Khâu Thiên Kỳ tách cánh móng no tròn của cậu ra, khiến chính mình tiến càng sâu hơn, “Hư đồn, anh đang cùng em nói chuyện công việc!”

Lâm Húc Viễn quần chặt lấy thắt lưng hân, vịn vào chính mình muốn đuổi kịp tiết tấu của hân, huyết khẩu bị âm nang của hân liên tục đánh vào, cảm giác được hân tiến càng lúc càng sâu, Lâm Húc Viễn co chặt lỗ nhỏ như phản xạ có điều kiện, kẹp chặt Khâu Thiên Kỳ đến thích chết.

“Chết tiệt. Em nút chặt quá, có phải muốn hút khô anh không.” Khâu Thiên Kỳ giữ chặt thắt lưng không ngừng vịn vào của cậu, cố định thật tốt lại hung hăng va chạm điểm mẫn cảm.

“Không được ...a...nhanh quá, ngừng a...” Lâm Húc Viễn giãy dụa muốn né tránh, nhưng lại bị Khâu Thiên Kỳ gắt gao giữ chặt, chỉ có thể thừa nhận va chạm mãnh liệt của hân.

7. Chương 7

“Cái gì mà không được, chẳng lẽ em đã nhớ lại điều gì sao?” Khâu Thiên Kỳ nhìn khuôn mặt tỉnh xảo bị dục tình làm ửng hồng của cậu, nhìn không được ôm chặt người trước mắt vào lồng ngực.

Đầu óc Lâm Húc Viễn trống rỗng, làm sao còn có thể nhớ rõ gì được nữa, cậu càng hi vọng mau nhanh nhanh nghĩ ra câu trả lời, thanh âm hỗn loạn dần dần lại càng phát ra lớn hơn. “A a... Không... Em a... Không nhớ được... Ô không được... Buông tha cho em đi, sắp chạm đến...”

Khâu Thiên Kỳ cảm giác được tràng vách ẩm áp run rẩy ngày càng nhanh “Thật là dâm đảng, mới bắt đầu đã muốn ăn hết tinh dịch của anh rồi.”

Vừa dứt lời hân lấy mấy bảng giá trên tủ bên giường, quy đầu đảo quanh điểm mẫn cảm lại mạnh mẽ rút ra, Lâm Húc Viễn nhất thời cảm giác được lỗ nhỏ trống rỗng. Cậu khấn hoảng túm lấy cánh tay Khâu Thiên Kỳ, thanh âm vì khóc mà nức nở khàn khàn, “Cho em, em muốn bắn...”

Nhìn biểu tình bị đùa giỡn của cậu, Khâu Thiên Kỳ cũng chịu không nổi, hân bắt lấy tóc Lâm Húc Viễn, nói: “Hư đồn, những tài liệu này là chuẩn bị cho em, sau này em kế thừa gia nghiệp, muốn báo đáp anh như thế nào?”

Lâm Húc Viễn trong mắt còn vương ánh lệ, cậu dứt quãng run rẩy, nói ra câu trả lời Khâu Thiên Kỳ muốn nhất “Lấy... Lấy thân báo đáp...”

“Em phải nhớ kỹ. Nếu em không nhớ được anh sẽ làm đến khi nào em nhớ kỹ mới thôi.” Khâu Thiên Kỳ hung tợn cảnh cáo.

“Ừm... Nhớ kỹ.” Lâm Húc Viễn lấy bảng giá trên tay hân xuống, ôm lấy hân, hôn lên môi lấy lòng người đàn ông tuần mĩ của mình, phả hơi thở đến đôi môi hé mở của hân: “Đến làm em đi...”

“Là em quyến rũ anh” Khâu Thiên Kỳ liếc văn kiện bị cậu ném xuống đất một cái, nâng một chân cậu lên, mạnh mẽ tiến vào.”Hư đồn, sau này muốn em mỗi ngày đều cho anh thưởng, lúc nào cũng phải hư đồn rên rỉ lên như thế. Để người khác nhìn xem em dâm đảng đến mức độ nào.”

Vừa tiến vào thân thể cậu phân thân Khâu Thiên Kỳ liền được tiếp đãi nhiệt tình, cả cây gậy thịt to dài cắm vào bên trong, hân mới bắt đầu đảo quanh huyết khẩu.

“A...” Lâm Húc Viễn phát ra tiếng kêu kích tình khó có thể chịu được.

“Kêu a, phải kêu lớn tiếng một chút. Là nơi này, đâm vào nơi này của em thích lắm sao?” Khâu Thiên Kỳ mỗi một lần đâm sâu vào đều khiến Lâm Húc Viễn hưng phấn run rẩy. Cậu mê loạn ôm lấy hân kêu khóc muốn hân lại khiến hân không kiềm chế được càng trưởng lớn một vòng.

“A a... Lại lớn hơn rồi, anh thật lợi hại...” Lâm Húc Viễn lung tung đáp lại nụ hôn của Khâu Thiên Kỳ, cậu sắp phun ra, không ngừng ôm lấy Khâu Thiên Kỳ ôm chặt yêu cầu nhiều hơn. “Lại nữa đi, cho em... A...mạnh nữa... mạnh thêm nữa làm em bắn ra a a...”

Đối mặt với dáng vẻ Lâm Húc Viễn bị làm đến thất thần, miệng đã hồ ngôn loạn ngữ, Khâu Thiên Kỳ y như dã thú kích liệt làm cậu, nghe cậu hưng phấn rên rỉ, cảm thụ sự mềm mại trong cậu “Nuốt nhanh thật, anh cũng nhanh chóng bắn ra.”

“Bắn vào em...” Lâm Húc Viễn nghe thấy phốc xích phốc xích tiếng nước truyền đến từ nơi hai thân thể kết hợp, tuy cảm thấy thẹn nhưng lại hi vọng người đàn ông này càng mãnh liệt giữ lấy bản thân mình. Cần cổ mẫn cảm bị hân cắn cắn, Lâm Húc Viễn rốt cuộc chịu không nổi phát ra tiếng kêu rên rỉ mê loạn: “A a a...”

Tràng vách tường kịch liệt mấp máy co rút lại, Khâu Thiên Kỳ phối hợp cùng cậu trừu sáp hậu huyết nóng bỏng, tiếp theo là một luồng tinh dịch từ cậu nhỏ của cậu bắn ra. Tiểu huyết đang trong cao trào nhanh chóng hút lấy nhục bổng Khâu Thiên Kỳ không chịu thả lỏng, Khâu Thiên Kỳ rất nhanh rút ra chọc vào vài cái, bắn vào bên trong.

“A ” Lâm Húc Viễn không chế không được run rẩy. Hai chân vô lực theo bên hông Khâu Thiên Kỳ trượt xuống.

“Hô...” Khâu Thiên Kỳ giữ nguyên lai tư thế ôm cậu, hưởng thụ dư vị cao trào. Nhìn ánh mắt đã sớm mất tiêu cự đang nhìn mình của bảo bối dưới thân, Khâu Thiên Kỳ vươn đầu lưỡi ôn nhu liếm liếm môi cậu. Lâm Húc Viễn hơi tỉnh táo lại từ trong cao trào, có chút mất tự nhiên đẩy Khâu Thiên Kỳ: “Ra ngoài.”

Đôi môi sưng đỏ rửng hồng chưa dứt trên mặt Lâm Húc Viễn đều là mê được thúc tình, quyến rũ Khâu Thiên Kỳ tiếp tục nâng chân cậu lên rút ra chọc vào. Lâm Húc Viễn mở to hai mắt nhìnhắn. Khâu Thiên Kỳ nhìn bộ dáng không thể phản kháng của cậu, cười cười hôn lên khóe mắt cậu “Yên tâm, tiếp theo là anh làm, em chỉ cần hưởng thụ là tốt rồi.”

...

Sáng sớm, tiếng di động của Lâm Húc Viễn đột nhiên vang lên, cậu lập tức bắt lấy, sợ Khâu Thiên Kỳ bên cạnh thức giấc.

“A lô.” Thanh âm Lâm Húc Viễn vẫn còn có chút khàn khàn, Khâu Thiên Kỳ xoay người tiếp tục ngủ.

“A Húc à, Lâm tiên sinh đột nhiên ngất xỉu!” Bên kia ồn ào, âm thanh hỗn loạn của xe cứu thương, Lâm Húc Viễn vẫn nhận ra người gọi điện.

“Di Mai, di bình tĩnh, cụ thể như thế nào ạ?” Di Mai là người làm đã mấy chục năm trong nhà cậu, Lâm Húc Viễn tuy ngoài miệng an ủi giúp bà một chút, nhưng thật ra trong lòng lại đang lo lắng hơn bất kì ai.

“Tiên sinh vào thư phòng làm việc, bảo di chút nữa pha cà phê cho ông ấy để nâng cao tinh thần hơn, di đưa cà phê vào cho ông ấy liền đi ra luôn, không đến một lúc thì bên trong truyền đến thanh âm thật lớn, di đi vào nhìn thoáng qua liền phát hiện tiên sinh nằm trên mặt đất...” Lâm Húc Viễn xoa bóp hai bên thái dương, vì tối hôm qua quá mức kích tình khiến đầu cậu bây giờ vô cùng đau đớn.

“Ừm, con biết rồi, con sẽ mau chóng về nhà.” Ngắt điện thoại, Lâm Húc Viễn quay đầu nhìn thoáng qua Khâu Thiên Kỳ đang an ổn ngủ bên cạnh, thở dài một hơi.

“Ba em đã xảy ra chuyện?” Bên kia truyền đến thanh âm rầu rĩ của Khâu Thiên Kỳ. Lâm Húc Viễn lắp bắp kinh hãi. “Anh nghe được sao.”

“Là tiếng âm điện thoại của em quá lớn.” Khâu Thiên Kỳ quay người lại, nhẹ nhàng ôm lấy Lâm Húc Viễn.”Nếu không có việc gì thì em về trước đi.”

Dự tính đến Nhật Bản ít nhất phải bốn, năm ngày, Khâu Thiên Kỳ lại có thành kiến rất sâu với cha mình. Lâm Húc Viễn cảm thấy hấn sẽ không dễ dàng để mình về, vốn đang suy nghĩ phải mở miệng như thế nào, không nghĩ tới việc hấn lại mở miệng trước.

8. Chương 8

“Anh...”

“Nói không chừng lão Lâm không trụ được nữa đâu, vừa đúng lúc cũng cần có người nối nghiệp.” Khâu Thiên Kỳ rúc đầu vào cần cổ cậu, tham lam hít lấy mùi hương thuộc về cậu. Lâm Húc Viễn nhìn hấn, lập tức gọi điện thoại đến sân bay.

.....

Lâm Húc Viễn vừa trở về nước liền đi thẳng đến bệnh viện, ông Lâm nằm trên giường bệnh, nhìn đứa con lo lắng chạy vọt vào.”A Húc, con đến rồi à.”

“Ba, xảy ra chuyện gì vậy, bác sĩ có nói là bệnh gì không?” Lâm Húc Viễn cầm tay ông ta, vội vàng hỏi.

“Bác sĩ nói tiên sinh là do vất vả lâu ngày mà thành bệnh.” Di Mai ngồi bên cạnh gọt táo “A Húc con trở về cũng tốt, giúp tiên sinh xử lý công việc.”

“Ha ha, con người ta già đi rồi thì cũng càng nhiều thêm bệnh quẩn lầy thân.” Ông Lâm lạc quan cười cười “Nhưng mà A Húc, ta quả thật đã già rồi, có khả năng không chống đỡ được bao lâu nữa đâu.

Con mau trở về tiếp nhận công ty đi.”

Đang gọi cậu về sao? Lâm Húc Viễn vô cùng căng thẳng, “Nhưng mà ba à, chuyện kia con còn...”

“Không sao hết, con không phải đã làm việc ở đó một thời gian rồi sao? Sau này con với cậu ta sẽ là đối thủ, công việc trước đây cũng có ích.” Ông Lâm nhìn cậu, gật gật đầu. “Còn nữa, trước đây ba luôn bắt con làm việc này việc kia, cũng vất vả cho con.”

Ông Lâm ra hiệu bảo Di Mai lấy tấm hình trên bàn, nhìn Lâm Húc Viễn nói: “Đây là thiên kim nhà họ Tô, ba đã giúp con liên hệ với nhà họ, con xem thế nào đây?”

Lâm Húc Viễn chần chừ nhìn tấm ảnh. Hôn nhân chính trị ư? Trong hình là một cô gái đang tươi cười ngọt ngào, nhưng mà trong đầu Lâm Húc Viễn vẫn chỉ luôn hiện hữu nụ cười tà khí của Khâu Thiên Kỳ.

....

Năm ngày sau, Khâu Thiên Kỳ về nước, vừa mới bước vào văn phòng, ngay lập tức nhìn thấy một phong thư từ chức đang để trên bàn.

“RẦM!” Hấn hung hăng đập lên mặt bàn.

“Thiên Kỳ, anh vẫn nóng tính như vậy.” Cửa đột nhiên bật mở, đi vào là một mỹ nam mặc vest tím.

“A Bân.” Khâu Thiên Kỳ cũng không thèm liếc hấn lấy một cái.

“Đừng nghiêng răng nghiêng lợi kêu tên tôi như thế.” Quách Triều Bân nhìn phong thư đáng thương đang nằm trong tay anh bạn tốt kia, nhanh chóng cũng bị hấn nhìn chăm chăm, “Lâm Húc Viễn? Tên này nghe quen quen.”

Khâu Thiên Kỳ buông thư từ chức, ngồi trên sofa hỏi, “Cậu không phải đi du học bên Pháp sao? Trở lại làm gì vậy?”

“Ta học xong liền trở lại.” Quách Triều Bân cũng ngồi xuống, một cổ phong độ của xã hội thượng lưu từ trên người hấn chảy ra.”Nga! Ta nhớ gặp tên này này ở đâu rồi.”

Khâu Thiên Kỳ uống một ngụm nước, mặc danh kỳ diệu nhìn hảo hữu vài năm không thấy này.

“Chính là người thừa kế sắp kết hôn của tập đoàn Lâm thị!”

“Phốc...”

“...” Quách Triều Bân không ngừng nhắc nhở mình chú ý hình tượng, rút khăn giấy lau những giọt nước vương trên áo.

“Sắp kết hôn?” Khâu Thiên Kỳ thì thào.

Di động lại vang, Lâm Húc Viễn nhìn thoáng qua số điện thoại, nhấn nút từ chối cuộc gọi. Đây là lần thứ mấy y cắt đứt điện thoại Khâu Thiên Kỳ? Chính y đều không nhớ rõ.

“Không nghe điện thoại của ta?!” Khâu Thiên Kỳ cơ hồ tưởng bắt được y hành hung một chút. Lại không ngừng ở trong lòng hỏi chính mình, Khâu Thiên Kỳ người thật ngu ngốc, người ta một người nam nhân, muốn kết hôn sinh con thực bình thường. Nhưng là chính mình là không thể trở mặt nhìn y kết hôn cùng người khác.

Bởi vì không có Lâm Húc Viễn làm bạn, sau khi tan tã hần không tự chủ được đến trước cửa câu lạc bộ, đây là địa phương hần thường đến trước kia.

Vừa đi vào, thanh âm tranh cãi ầm ỹ liền tràn ngập lỗ tai, thanh âm mời rượu, vung quyền, còn có người hôn môi ở trong góc như không có người bên ngoài, trên sô pha ở phòng khách có mấy cơ thể trần trụi đang dây dưa với nhau.

“Khâu tổng, người xin chờ một chút, ta liên hệ với quản lý.” Nhân viên đi bên cạnh hần không dám chậm trễ. Khâu Thiên Kỳ tùy ý nhìn quét bốn phía, đột nhiên phát hiện một bóng dáng quen thuộc, làm cho hần cảm giác hô hấp đều trở nên khản trương đứng lên. Hần bước nhanh đuổi theo.

“Lâm Húc Viễn!” Hần bắt lấy cánh tay người kia, đem hần kéo lại.

“A!” Người bị hần bắt lấy kinh ngạc quay đầu lại, hoảng sợ nhìn người đột nhiên thô bạo kéo hần.

“Khâu tổng, hần là người mới ở chỗ chúng ta, nếu như Khâu tổng thích...”

“Người tên là gì?” Khâu Thiên Kỳ không nhìn nhân viên bên cạnh giới thiệu, ánh mắt nhìn chằm chằm nam nhân cùng Lâm Húc Viễn giống nhau như đúc này.

“Ta... Ta gọi là Dương Thần.” Tay bị nam nhân bắt lấy còn run nhè nhẹ.

Khâu Thiên Kỳ quay đầu đối nhân viên một bên nói: “Liên hần.” Nói xong liền kéo Dương Thần hướng khách phòng đi.

Sau hi đóng cửa, thanh âm ồn ào bên ngoài trở nên im lặng, trong phòng chỉ còn lại hai người bọn họ. Khâu Thiên Kỳ dày ngồi ở trên sô pha nhìn Dương Thần đang có chút lạnh run. Quá giống. Nhưng là ánh mắt không phải, Lâm Húc Viễn sẽ không lộ ra ánh mắt sợ hãi như vậy.

Khâu Thiên Kỳ hướng hần vẫy tay, Dương Thần có chút chần chờ đi tới. Khâu Thiên Kỳ một phen giữ chặt tay hần, đem hần kéo vào trong lòng mình, không đợi hần phản ứng liền cúi đầu hôn trụ.

“Ngô...” Dương Thần từ chối một chút, sau liền cứng ngắc ngồi ở trên đùi Khâu Thiên Kỳ, mặc hần hôn chính mình. Tuy rằng người trước mắt không giống Lâm Húc Viễn hội vờ đầu lưỡi cùng hần dây dưa, nhưng là Khâu Thiên Kỳ nhìn khuôn mặt giống y như đúc này liền áp chế không được dục vọng của mình, muốn hần. Khâu Thiên Kỳ đem Dương Thần đẩy ngã ở trên sô pha, hung ác hôn hần. Mãi đến khi Khâu Thiên Kỳ ẩm ướt nóng hôn đến gáy hần, chính là hơi hơi thở dài liền ngồi dậy, không hề tiếp tục. Một quyền thật mạnh đánh vào trên sô pha.

Dương Thần tuy rằng không biết chuyện như thế nào, nhưng là cũng chạy nhanh ngồi xuống, có chút sợ hãi nhìn hần: “Thực xin lỗi... ta...”

9. Chương 9

“Không phải lỗi của cậu.” Khâu Thiên Kỳ dùng ngữ khí âm u nói là. Dương Thần hoảng sợ ngập miệng không dám hé răng thêm lời nào. Khâu Thiên Kỳ đưa tay vào túi lấy ra một điều thuốc, hung hăng hút một hơi, quay đầu hỏi Dương Thần: “Vì sao không nghe điện thoại của anh?”

Dương Thần kích động mở miệng: “Tôi...”

Khâu Thiên Kỳ giữ chặt nắm chặt vai cậu hét lớn: “Em muốn kết hôn, em quên khi ở Nhật r m đã hứa những gì rồi sao?”

Dương Thần bị hấn dọa đến phát hoảng, kinh ngạc nhìn hấn. Ý thức được bản thân thất thố, Khâu Thiên Kỳ buông vai cậu. Rầu rĩ ngồi hút thuốc.

Thấy hấn đã bình tĩnh lại, Dương Thần nhỏ giọng hỏi: “Là...Lâm Húc Viễn mà anh vừa mới nói muốn kết hôn sao?”

Khâu Thiên Kỳ phun ra một vòng khói “Ừm.”

“Hai người...”

“Chúng ta đều là đàn ông, nhưng thật không hiểu nổi vì sao khi thấy cậu ta muốn kết hôn lại tức giận, thật buồn cười mà.” Khâu Thiên Kỳ khinh miệt cười cười.

Nhìn ngữ khí của hấn đã dịu hơn vừa rồi, Dương Thần hơi hoảng hồn “Không, sẽ không.”

Khâu Thiên Kỳ không nhìn cậu “Tôi đã hi vọng có thể giữ cậu ấy bên cạnh, tôi lại không thể đặt ra ... có thể là vì tôi quá ích kỷ rồi.”

“Tình yêu vốn chính là ích kỷ mà.” Dương Thần tiếp tục an ủi hấn. Khâu Thiên Kỳ như vừa thức tỉnh, quay đầu nhìn chằm chằm Dương Thần, Dương Thần lập tức khấn trương đứng hấn lên.

“Cậu nói tình yêu? Cậu cảm thấy tôi yêu cậu ta?”

Dương Thần không biết bản thân nói sai chỗ nào, lại lắp bắp trả lời: “Anh, anh thấy anh ta muốn kết hôn mà khấn trương, hấn là là là...” Tiếng nói càng lúc càng nhỏ , không dám nói tiếp, sợ chọc giận người đàn ông tuấn lãng này.

Khâu Thiên Kỳ gạt tàn thuốc trong tay, tựa như đang cười lại nói: “Là yêu cậu ta sao?”

Dương Thần cẩn thận gạt gạt đầu. Khâu Thiên Kỳ cười cười, đúng vậy, bản thân muốn giữ cậu ta bên người, giữ lấy hết thấy những gì cậu ta có, nghe được cậu phải trở về liền tức giận, nghe được tin cậu ta muốn kết hôn liền tức giận, hấn là yêu rồi. “Cậu nói, ừm, Dương...”

“Dương Thần.” Dương Thần chủ động giới thiệu.

“Ừm, ” Khâu Thiên Kỳ nhìn khuôn mặt giống Lâm Húc Viễn như đúc này, nhưng hấn biết đây là hai người hoàn toàn khác nhau, “Nhìn phản ứng của cậu, hấn là chưa từng tiếp khách rồi.”

Dương Thần đỏ mặt, “Tôi là thực tập sinh, tới nơi này chỉ làm tạp vụ.”

Khâu Thiên Kỳ xoa xoa đầu cậu, đưa cho một ít tiền, xoay người ra khỏi phòng, để Dương Thần đỡ đỡ ngồi tại chỗ...

“Giám đốc Khâu.” Lâm lão nhìn người trẻ tuổi trước mặt vừa xông vào phòng bệnh.

“Ông Lâm. Nghe nói ông bị bệnh.” Khâu Thiên Kỳ đem hoa quả đặt lên bàn, đứng bên giường nói. Ông Lâm đương nhiên biết hấn đến vì lý do gì, thở dài một hơi, “Trước kia ta cảm thấy con nuôi không có cảm tình, nhưng là hiện tại đột nhiên bị bệnh mới phát hiện nó cũng coi ta như người cha ruột, ta cũng đã sớm không bỏ được nó. Hi vọng sau này ta đi rồi, nó có thể sống tốt hơn một chút.”

“Cho nên ông dùng Tô gia tiểu thư bù đắp cho cậu ta?” Khâu Thiên Kỳ nhíu mày.

“Cạnh tranh với cậu nhiều năm như thế, ta đương nhiên biết cậu có thể cho nó những gì tốt nhất, nhưng mà nó là đàn ông, tôi phải đem tôn nghiêm trả lại cho nó.” Lâm lão cười khổ nói.

Khâu Thiên Kỳ không kiêu ngạo cũng không một chút nịnh nọt nói: “Ý tứ của cậu ấy thế nào?”

Ông Lâm liếc mắt nhìn Khâu Thiên Kỳ một cái, “Nó không muốn cũng sẽ không phản kháng ta...” Ông Lâm đột nhiên nhớ tới vài lần thử trước đó, rất mong chờ Lâm Húc Viễn trở về, nhưng cậu đều uyển chuyển cự tuyệt, chẳng lẽ con thật sự nghĩ sẽ ở lại bên cạnh Khâu Thiên Kỳ?

Khâu Thiên Kỳ thẳng thắn hỏi: “Cậu ta ở đâu, tôi đi tìm cậu ta hỏi rõ ràng.”

“Ở nhà.”

Lâm Húc Viễn ngồi trong phòng nhắm mắt dưỡng thần, hoàn toàn không chú ý tới Khâu Thiên Kỳ đã tới đằng sau, Khâu Thiên Kỳ nói bảo mẫu ra ngoài. Nhìn bảo mẫu đi rồi, hần tiến tới khe khẽ bên tai Lâm Húc Viễn nhẹ giọng hỏi: “Đang nhớ đến anh sao?”

Toàn thân Lâm Húc Viễn không tự chủ được run lên, cậu mở to mắt, “Tôi quyết định không làm việc cho anh nữa.”

“Đúng vậy, vì em phải kết hôn.” Ngỡ khí Khâu Thiên Kỳ chan chứa bi thương khiến Lâm Húc Viễn nhói lên một chút, Lâm Húc Viễn đứng dậy, lại bị Khâu Thiên Kỳ nhấn xuống, hần đi đến trước Lâm Húc Viễn, quỳ gối giữa hai chân cậu, thuần thực kéo quần lót của cậu xuống. Lâm Húc Viễn bắt lấy tay hần, Khâu Thiên Kỳ ngẩng đầu nhìn cậu, ánh mắt có phàm mỗi một cái khiến Lâm Húc Viễn sửng sốt một chút.

Khâu Thiên Kỳ nhân cơ hội rút tay về, kéo quần lót cậu xuống, vươn đầu lưỡi liếm mút vật yếu ớt của Lâm Húc Viễn. Thật lâu không được Khâu Thiên Kỳ âu yếm, thân thể khát khao của Lâm Húc Viễn nhanh chóng tiếp nhận tấn công của Khâu Thiên Kỳ, nhìn Khâu Thiên Kỳ phun ra nuốt vào phân thân của mình, Lâm Húc Viễn nhanh chóng hưng phấn đến cực độ.

10. Chương 10

Khâu Thiên Kỳ kiên trì dụ dỗ không được bao lâu nhanh chóng biến thành cắn mút.

“A... Đừng vội... sắp... sắp bắn ra rồi...” Lâm Húc Viễn một vừa kêu la vừa ôm chặt lấy đầu Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ không nói gì, thậm chí đem cậu đùa giỡn một chút không cho bắn, bàn tay luồn vào sườn đùi vuốt ve, Lâm Húc Viễn nhìn hần đang chìm trong dục vọng liên tục vuốt ve đùi mình, càng thêm hưng phấn dục vọng thăng lên.

“A!” Lâm Húc Viễn bắn một phát vào trong miệng Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ thừa dịp Lâm Húc Viễn vô lực sau khi bắn kéo cậu xuống dưới, cởi hết quần, tách mông cậu ra, đem tinh dịch ngậm trong miệng từng chút từng chút một đưa vào lỗ nhỏ phía sau Lâm Húc Viễn.

Lâm Húc Viễn mở to hai mắt nhìn, Khâu Thiên Kỳ tự nhiên liếm huyết nhỏ của cậu! Không nhịn được lại rơi xuống mấy giọt nước mắt kích tình, kìm lòng không đậu lại càng mở rộng hai chân phối hợp với hần.

“Hôm nay em thật nhiệt tình, lâu rồi không được anh chạm vào sao?”. Khâu Thiên Kỳ vỗ vỗ cặp mông khiêu gợi của cậu.

Thanh âm Lâm Húc Viễn mang theo hưng phấn: “Đây... là phản ứng sinh lý bình thường.”

“Hửm?” Ngón tay của Khâu Thiên Kỳ mạnh mẽ cắm vào huyết nhỏ, Lâm Húc Viễn chặt vật kêu lên một tiếng. Khâu Thiên Kỳ cười cười xoay miết trong huyết nhỏ, nhắc nhở xem thân thể Lâm Húc Viễn cậu có bao nhiêu khát vọng đối với người đàn ông này.

“Đây cũng là phản ứng sinh lý bình thường?” Lâm Húc Viễn nằm úp sấp cảm thấy thẹn kinh khủng, không trả lời hần, nhưng cái miệng nhỏ phía dưới lại càng thêm co rút nhanh hơn.

Khâu Thiên Kỳ ghé đến lưng Lâm Húc Viễn, lột quần áo cậu, nhìn cơ thể trần trụi cùng thở gấp, máu nóng Khâu Thiên Kỳ chạy thẳng xuống thân dưới. Hần lật người Lâm Húc Viễn lại, hôn lên đôi môi khát vọng đã lâu. Lâm Húc Viễn kịch liệt đáp lại hần, cậu nằm dưới chỉ có thể nuốt vào nước bọt của hai người, đầu lưỡi Khâu Thiên Kỳ chen vào khoang miệng cậu, ngón tay từ sau đang khuyếch trương lại trở thành rút ra rồi chọc vào liên tục, khiến Lâm Húc Viễn không nhịn được hưng phấn.

“A... Thiên Kỳ...”

Lâm Húc Viễn trong vô thức liên tục gọi tên Khâu Thiên Kỳ, khiến ngón tay Khâu Thiên Kỳ nhấn thật mạnh lên điểm mẫn cảm.

“A a...”

“Tò gan, đừng dẫn dụ anh chứ.” Tốc độ rút ra chọc vào của Khâu Thiên Kỳ nhanh hơn, nhìn làn da dần dần ửng hồng của người bị mình âu yếm đùa bỡn dần dần ửng hồng, Khâu Thiên Kỳ liếm lên hạt đậu nhỏ xinh trước ngực cậu.

“Hô... A... Thiên Kỳ, đừng giữ ... muốn, muốn ra ...” Lâm Húc Viễn bắt lực vịn vẹo thắt lưng, nhưng mà người cần bản không cho cậu cơ hội.

“A a a... Không được...” Lâm Húc Viễn thét chói tai bắn ra. Khâu Thiên Kỳ rút ngón tay ra, đưa đến trước mặt Lâm Húc Viễn, cố ý mút vào cho cậu xem, Lâm Húc Viễn bị hấn kích thích đến, cong thắt lưng cầu xin: “Thiên Kỳ...”

“Bắn hai lần rồi còn muốn tiếp tục?” Khâu Thiên Kỳ vừa không chế không để mình bị vẻ mặt của cậu câu dẫn, vừa ôm lấy cậu đặt lên giường, “Em thật là càng ngày càng dâm dăng.”

Lâm Húc Viễn nhìn Khâu Thiên Kỳ, kích động giúp hấn cởi áo tháo thắt lưng, Khâu Thiên Kỳ bất động, nhìn ngón tay cậu run nhẹ nhè cởi quần lót của mình, cậu nhỏ cường tráng bắn ra. Lâm Húc Viễn nhìn cậu nhỏ thấy mình liền có cảm giác, nhẹ nhàng vuốt ve, cúi đầu hôn hai cái, sau đó ôm vai Khâu Thiên Kỳ nói: “Em muốn anh...”

“Em này như thế không được, sao lại thích dẫn dụ đàn ông như vậy?” Khâu Thiên Kỳ bị cậu câu dẫn muốn ngừng mà không được, trực tiếp mở hai chân cậu ra, thẳng tiến.

“A a a...” Lâm Húc Viễn cuối cùng cũng ăn đến nhục bồng của Khâu Thiên Kỳ, hưng phấn kêu to, tràng thịt mấp máy hoan nghênh nhục bồng xâm nhập.

”Tuyệt quá a Thiên Kỳ...”

Khâu Thiên Kỳ cảm thụ huyết nhỏ của cậu càng ngày càng gấp,

“Đem anh nuốt nhanh như thế, em thích ăn cậu bé của anh vậy sao?”

Lâm Húc Viễn biết bản thân không thể làm trái ý tứ phụ cha, nhưng mà người đàn ông trước mắt luôn chiếm lấy cả tư tưởng và thân thể cậu, khiến cậu không thể không chế hành vi của mình, cậu có cảm giác co rút lại: “Ừm a... Thích, thích nhất ăn cậu bé của Thiên Kỳ... A...”

Khâu Thiên Kỳ nhìn Lâm Húc Viễn bị mình thao thích đến chết, một nỗi thỏa mãn nảy lên trong lòng, hấn tách chân Lâm Húc Viễn ra, tay nhu nắn cậu bé cùng âm nang đã bắn ra hai lần của cậu, khiến phát ra tiếng rên rỉ.

”Hư lắm, em có phải quên mất rồi hay không nhớ rõ khi ở Nhật đã nói muốn báo đáp anh như thế nào rồi?”

Lâm Húc Viễn có chút khổ sở chảy nước mắt, cậu kéo lí trí đã bay mất trở về trả lời: “Em...”

Khâu Thiên Kỳ lại va chạm thật sâu lên điểm mẫn cảm, Lâm Húc Viễn bắt lực bắt lấy lưng hấn dâm dăng kêu lên: “A a...Sâu quá , sâu nữa a...”

“Anh nhớ rõ anh đã nói, nếu em không nhớ liền thao em đến khi nào nhớ kỹ mới thôi.” Khâu Thiên Kỳ hung hăng thao cái miệng nhỏ ẩm áp của cậu. Từ miệng nhỏ chảy ra tinh dịch của Lâm Húc Viễn mà Khâu Thiên Kỳ vừa mới đưa vào. Thanh âm dâm mỹ rút ra chọc vào làm cho hai người đều nhanh chóng cảm nhận được.

“Em... Em nhớ rõ... A...” Thanh âm Lâm Húc Viễn khàn khàn còn mang theo nước nử, không ngừng kích phát dục vọng đàn ông.

“Vậy sao em không nghe điện thoại của anh?” Khâu Thiên Kỳ như đang trừng phạt thẳng tiến vào chỗ sâu nhất, dùng quy đầu quấy loạn huyết nhỏ, nghiền nát nơi mẫn cảm trong người Lâm Húc Viễn.

“Aha...” Lâm Húc Viễn không chịu nổi lung tung bắt lấy lưng hấn, muốn thoát khỏi khoái cảm Khâu Thiên Kỳ mang đến, nhưng thân thể lại hưng phấn nghênh đón hấn va chạm.

“A a...Em chịu không nổi a...”

Khâu Thiên Kỳ cắn một cái lên môi Lâm Húc Viễn, nhìn đến hai mắt cậu mông lung sương mù như đang thâm oán hân, dương vật không thể ức chế lại lớn thêm một vòng, muốn hung hăng thao chết người trước mắt. “Em còn muốn kết hôn?”

Lâm Húc Viễn bị thao đến thất thần, chỉ biết a a kêu lên, Khâu Thiên Kỳ hung tợn véo núm thịt trước ngực cậu. Nhục bông chôn trong cơ thể cậu bất động, hung tợn hỏi: “Em muốn thao nữ nhân lại vẫn muốn bị anh thao?”

Lâm Húc Viễn suyễn khí, tiểu huyết co rút lại muốn Khâu Thiên Kỳ va chạm, cậu khó khăn mở miệng: “Muốn anh thao em, mau, nhanh chút thao em...”

Khâu Thiên Kỳ bắt đầu chậm rãi cử động, hân tiếp tục nói: “Không cho phép cùng cô gái kia kết hôn, có nghe hay không?” Bị Khâu Thiên Kỳ đòi lấy thân thể, Lâm Húc Viễn không dám trả lời hân, tuy rằng bản thân thật sự hi vọng cùng hân chung sống, nhưng đây là ý nguyện của cha, mình không thể cự tuyệt.

11. Chương 11

Thấy cậu không trả lời, Khâu Thiên Kỳ tức giận chọc vào điểm mẫn cảm, dùng quy đầu nghiền nát mặt trên: “Không muốn? Vậy thì thao đến khi nào em nghe lời!” Nói xong hung hăng rút ra chọc vào phát ra những thanh âm khó mà nói được...

Lâm Húc Viễn một bên giãy dụa đuổi kịp tốc độ của hân, một bên nghĩ muốn nói cho hân biết suy nghĩ trong lòng, nhưng chỉ có tiếng rên rỉ nát thành từng mảnh nhỏ: “A a... Thiên Kỳ... Mạnh quá a, thật thoải mái...”

Khâu Thiên Kỳ nhấc một chân của cậu lên cao, thay đổi góc độ sáp lấy: “Em thích bị anh sáp như thế, tiểu huyết cũng không biết bị anh thao quá bao nhiêu lần, còn muốn cùng phụ nữ kết hôn?”

“Đâm chết em, đâm mạnh cho em chịu hết nổi”

“Ngốc”

“Ngốc”

Lâm Húc Viễn cảm thấy then quá lại ngậm chặt nhục bông của hân, “A... Không được nói ...”

“Lâm Húc Viễn, không cho phép em lấy người khác, nhớ kỹ không, nhớ kỹ không?” Khâu Thiên Kỳ khóa chặt gối giữa hai chân cậu, tìm góc độ mang đến cho cậu nhiều cảm giác nhất, ngón thương thức đầu vú cậu. Tiểu huyết Lâm Húc Viễn vội vàng co rút lại, cảm giác cực nóng khiến Khâu Thiên Kỳ càng mạnh mẽ tiến vào, mỗi một lần rút ra chọc vào đều kéo căng mị thịt điểm hồng bên trong.

“Thiên Kỳ... A a a... Ừ a...” Lâm Húc Viễn khó kiềm chế cắn lấy ngón tay mình, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Khâu Thiên Kỳ rút ngón tay cậu ra, bất đồng với nửa người dưới cuồng dã, dịu dàng nói: “A Húc, em không thể cưới người khác. Bởi vì anh yêu em.”

Lâm Húc Viễn khiếp sợ nhìn Khâu Thiên Kỳ dịu dàng giúp cậu lau nước mắt, nhưng mà kích thích từ sau truyền đến lại làm cậu khóe to hơn. “A... Không cần, không cần nói như thế...” Bởi vì em không có cách đáp lại anh, Lâm Húc Viễn tuyệt vọng nghĩ.

Khâu Thiên Kỳ ghé vào bên tai cậu, phun hơi nóng lên cần cỏ mẫn cảm: “Anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em...” Phối hợp va chạm với hân, mỗi lần đỉnh đến luôn là điểm mẫn cảm sẽ liên tục nói câu anh yêu em.

“Ừ a a... Đừng nói nữa...” Lâm Húc Viễn cảm thấy bản thân như bị chia làm hai nửa, một bên cảm thấy cao hứng, mặt khác một bên lại bị thao muốn khóc, nhiều nhất vẫn là khổ sở.

“Anh muốn nói cho em nghe. Em thích nghe, em cũng thích anh.” Khâu Thiên Kỳ tiếp tục dùng nhục bông trường đến mạnh mẽ hết sức xô xuyên qua Lâm Húc Viễn.

“Không cần a... Không được...” Lâm Húc Viễn không chịu nổi, bắn mạnh ra, tiểu huyết cao trào run rẩy kẹp chặt Khâu Thiên Kỳ, đem hân hưởng càng sâu càng sâu.

Khâu Thiên Kỳ không quan tâm tiếp tục thao cậ, lật người khiến cậ nằm úp sấp, bản thân từ saj tiến vào tiểu huyết cao trào của cậ. “Nóng quá a, thích quá, nuốt nhanh quá.”

Lâm Húc Viễn chìm đắm cao trào, bị hấn đâm sâu dần biến thành kêu khóc: “A a... Đừng...”

Khâu Thiên Kỳ mỗi một lần đều chuẩn xác đánh vào điểm mẫn cảm, làm cho Lâm Húc Viễn không thể hoàn hồn. “Nói, ngươi có phải hay không thích ta, nói mau!”

Khâu Thiên Kỳ từ sau cầm lấy cậ nhỏ của Lâm Húc Viễn thô lỗ triệt động, dùng đầu ngón tay gầy lên quy đầu.

Phân thân cùng tiểu huyết Lâm Húc Viễn đều đã bị Khâu Thiên Kỳ kích thích, cậ khổ sở cầu xin tha thứ: “Là, là, em thích anh... A... Chậm một chút...”

Khâu Thiên Kỳ hài lòng thả chậm tốc độ, nhục bồng chậm rãi cắm vào, như vậy càng làm cho tiểu huyết mẫn cảm hưng phấn mà co rút lại, phân thân thô to kéo căng mị thịt, hướng chỗ càng sâu mà khai thác, khai thác.

“A Húc, cùng anh làm có thoải mái không?”

Phối hợp thông thả, Khâu Thiên Kỳ dịu dàng hôn khoeo mắt Lâm Húc Viễn. Lâm Húc Viễn cuối cùng được chút thời gian thở dốc, miệng há to hít lấy không khí, tiểu huyết co rút nhanh rồi lại cuộn cuộn không ngừng mà giao hòa, phản ứng thân xác chân thực nhất nói rõ cho cậ biết thể nào là khoái cảm, Khâu Thiên Kỳ hướng chỗ sâu trong cơ thể cậ khấn khiết vào thật sâu thăm dò...

“Ừ... Thoải mái... sâu quá...” Kim không được hai chân kẹp chặt nhục bồng không để nó rời đi, ma sát ở tiểu huyết tựa hồ đều mang ra lửa nóng đốt chạy họ.

“Vậy, vẫn cứ theo anh, anh sẽ cho em những gì thoải mái nhất được không?” Khâu Thiên Kỳ dịu dàng ghé vào tai cậ thì thào, dẫn dắt khoái cảm...

Không được... Ngực Lâm Húc Viễn đau như muốn chảy máu, cậ run rẩy bắt lấy tay Khâu Thiên Kỳ, “Em... A ừ... Em yêu Anh, ừ...” Không biết vì gì, nước mắt Lâm Húc Viễn chảy càng nhiều, thấp giọng nức nở khiến Khâu Thiên Kỳ đau lòng cầm chặt lấy tay cậ.

“Đừng khóc, ” Khâu Thiên Kỳ hôn lên những giọt nước nơi khoeo mắt cậ, “Bất luận ra sao anh cũng sẽ không cho bất cứ ai nào mang em đi.” Lời nói an ủi từ miệng người đàn ông vô cùng đẹp này nói ra khiến Lâm Húc Viễn ngoài ý muốn bình tĩnh lại, cậ bỗng nhiên có một ảo giác, chỉ cần sống cùng người này, không cần quan tâm việc gì khác nữa.

“Thiên Kỳ...” Mười ngón tay Lâm Húc Viễn và Khâu Thiên Kỳ đan vào nhau giao, cậ kéo Khâu Thiên Kỳ lại gần mình hơn. “Hôn em...”

Đầu tiên Khâu Thiên Kỳ là vươn đầu lưỡi liếm liếm lên cánh môi hơi hé mở của cậ, rồi mới xông vào khoang miệng. Đầu lưỡi Khâu Thiên Kỳ đảo qua mang đến từng trận tê dại khiến Lâm Húc Viễn nhận không được khát khao hấn mang đến càng thêm nhiều kích thích. Tiểu huyết co rút lại buông lỏng, cảm thấy chú rỗng vẫn lì lợm nằm bên trong, gân xanh của tiểu bảo bối nhảy cả lên.

Cậ thỉnh linh co rút, Khâu Thiên Kỳ thỏa mãn gầm nhẹ một tiếng, bắt đầu mạnh mẽ cử động. Mỗi lần mỗi lần đem quy đầu không ngừng hướng nơi sâu thẳm mẫn cảm kia, người dưới thân mất kiểm chế kêu một tiếng, hấn khoái ý hưởng thụ lỗnhỏ đang kẹp chặt nhục bồng của mình, cảm thấy vẫn chưa đủ chưa đủ không ngừng yêu cầu Lâm Húc Viễn thêm nữa thêm nữa.

“A a... Anh rất lợi hại...” Tuy rằng bản thân bị người này hung mãnh giữ lấy, nhưng mà khoái cảm của Lâm Húc Viễn cũng không ngừng lại được, hai chân cậ khoát lên tấm lưng cường tráng của Khâu Thiên Kỳ, hạ thân dong đưa theo từng cử động của hấn, chìm sâu vào tình ái. Hấn dừng mãnh tiến công, trên trán rỉ những giọt mồ hôi ngày cả găm nhẹ cũng khiến Lâm Húc Viễn thêm hưng phấn mà phối hợp.” Ừm a... Đúng... Chỗ đó, mạnh một chút a a...”

12. Chương 12

Thấy cậu không trả lời, Khâu Thiên Kỳ tức giận chọc vào điểm mẫn cảm, dùng quy đầu nghiền nát mặt trên: “Không muốn? Vậy thì thao đến khi nào em nghe lời!” Nói xong hung hăng rút ra chọc vào phát ra những thanh âm khó mà nói được...

Lâm Húc Viễn một bên giãy dụa đuổi kịp tốc độ của hắn, một bên nghĩ muốn nói cho hắn biết suy nghĩ trong lòng, nhưng chỉ có tiếng rên rỉ nát thành từng mảnh nhỏ: “A a... Thiên Kỳ... Mạnh quá a, thật thoải mái...”

Khâu Thiên Kỳ nhấc một chân của cậu lên cao, thay đổi góc độ sắp lấy: “Em thích bị anh sắp như thế, tiểu huyết cũng không biết bị anh thao quá bao nhiêu lần, còn muốn cùng phụ nữ kết hôn?”

“Đâm chết em, đâm mạnh cho em chịu hết nổi”

“Ngốc”

“Ngốc”

Lâm Húc Viễn cảm thấy thẹn quá lại ngậm chặt nhục bồng của hắn, “A... Không được nói ...”

“Lâm Húc Viễn, không cho phép em lấy người khác, nhớ kỹ không, nhớ kỹ không?” Khâu Thiên Kỳ khóa chặt ngồi giữa hai chân cậu, tìm góc độ mang đến cho cậu nhiều cảm giác nhất, ngón thưởng thức đầu vú cậu. Tiểu huyết Lâm Húc Viễn vội vàng co rút lại, cảm giác cực nóng khiến Khâu Thiên Kỳ càng mạnh mẽ tiến vào, mỗi một lần rút ra chọc vào đều kéo căng mị thị điểm hồng bên trong.

“Thiên Kỳ... A a a... Ừ a...” Lâm Húc Viễn khó kiềm chế cắn lấy ngón tay mình, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Khâu Thiên Kỳ rút ngón tay cậu ra, bắt đồng với nửa người dưới cuồng dã, dịu dàng nói: “A Húc, em không thể cướp người khác. Bởi vì anh yêu em.”

Lâm Húc Viễn khiếp sợ nhìn Khâu Thiên Kỳ dịu dàng giúp cậu lau nước mắt, nhưng mà kích thích từ sau truyền đến lại làm cậu khóc to hơn. “A... Không cần, không cần nói như thế...” Bởi vì em không có cách đáp lại anh, Lâm Húc Viễn tuyệt vọng nghĩ.

Khâu Thiên Kỳ ghé vào bên tai cậu, phun hơi nóng lên cần cổ mẫn cảm: “Anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em...” Phối hợp va chạm với hắn, mỗi lần đỉnh đến luôn là điểm mẫn cảm sẽ liên tục nói câu anh yêu em.

“Ừ a a... Đừng nói nữa...” Lâm Húc Viễn cảm thấy bản thân như bị chia làm hai nửa, một bên cảm thấy cao hứng, mặt khác một bên lại bị thao muốn khóc, nhiều nhất vẫn là khổ sở.

“Anh muốn nói cho em nghe. Em thích nghe, em cũng thích anh.” Khâu Thiên Kỳ tiếp tục dùng nhục bồng trướng đến mạnh mẽ hết sức xỏ xuyên qua Lâm Húc Viễn.

“Không cần a... Không được...” Lâm Húc Viễn không chịu nổi, bắn mạnh ra, tiểu huyết cao trào run rẩy kẹp chặt Khâu Thiên Kỳ, đem hắn hưởng càng sâu càng sâu.

Khâu Thiên Kỳ không quan tâm tiếp tục thao cậu, lật người khiến cậu nằm úp sấp, bản thân từ saj tiến vào tiểu huyết cao trào của cậu. “Nóng quá a, thích quá, nuốt nhanh quá.”

Lâm Húc Viễn chìm đắm cao trào, bị hắn đâm sâu dần biến thành kêu khóc: “A a... Đừng...”

Khâu Thiên Kỳ mỗi một lần đều chuẩn xác đánh vào điểm mẫn cảm, làm cho Lâm Húc Viễn không thể hoàn hồn. “Nói, người có phải hay không thích ta, nói mau!”

Khâu Thiên Kỳ từ sau cầm lấy cậu nhỏ của Lâm Húc Viễn thô lỗ triệt động, dùng đầu ngón tay gậy lên quy đầu.

Phân thân cùng tiểu huyết Lâm Húc Viễn đều đã bị Khâu Thiên Kỳ kích thích, cậu khổ sở cầu xin tha thứ: “Là, là, em thích anh... A... Chậm một chút...”

Khâu Thiên Kỳ hài lòng thả chậm tốc độ, nhục bồng chậm rãi cắm vào, như vậy càng làm cho tiểu huyết mẫn cảm hưng phấn mà co rút lại, phân thân thô to kéo căng mị thịt, hướng chỗ càng sâu mà khai thác, khai thác.

“A Húc, cùng anh làm có thoải mái không?”

Phối hợp thông thả, Khâu Thiên Kỳ dịu dàng hôn khoeo mắt Lâm Húc Viễn. Lâm Húc Viễn cuối cùng được chút thời gian thở dốc, miệng há to hấp lấy không khí, tiểu huyết co rút nhanh rồi lại cuộn cuộn không ngừng mà giao hòa, phản ứng thân xác chân thực nhất nói rõ cho cậu biết thế nào là khoái cảm, Khâu Thiên Kỳ hướng chỗ sâu trong cơ thể cậu khấn khiết vào thật sâu thăm dò...

“Ừ... Thoải mái... sâu quá...” Kim không được hai chân kẹp chặt nhục bồng không để nó rời đi, ma sát ở tiểu huyết tựa hồ đều mang ra lửa nóng đốt cháy họ.

“Vậy, vẫn cứ theo anh, anh sẽ cho em những gì thoải mái nhất được không?” Khâu Thiên Kỳ dịu dàng ghé vào tai cậu thì thào, dẫn dắt khoái cảm...

Không được... Ngực Lâm Húc Viễn đau như muốn chảy máu, cậu run rẩy bắt lấy tay Khâu Thiên Kỳ, “Em... A ư... Em yêu Anh, ư...” Không biết vì gì, nước mắt Lâm Húc Viễn chảy càng nhiều, thấp giọng nức nở khiến Khâu Thiên Kỳ đau lòng cầm chặt lấy tay cậu.

“Đừng khóc, ” Khâu Thiên Kỳ hôn lên những giọt nước nơi khoeo mắt cậu, “Bất luận ra sao anh cũng sẽ không cho bất cứ ai nào mang em đi.” Lời nói an ủi từ miệng người đàn ông vô cùng đẹp này nói ra khiến Lâm Húc Viễn ngoài ý muốn bình tĩnh lại, cậu bỗng nhiên có một ảo giác, chỉ cần sống cùng người này, không cần quan tâm việc gì khác nữa.

“Thiên Kỳ...” Mười ngón tay Lâm Húc Viễn và Khâu Thiên Kỳ đan vào nhau giao, cậu kéo Khâu Thiên Kỳ lại gần mình hơn. “Hôn em...”

Đầu tiên Khâu Thiên Kỳ là vươn đầu lưỡi liếm liếm lên cánh môi hơi hé mở của cậu, rồi mới xông vào khoang miệng. Đầu lưỡi Khâu Thiên Kỳ đảo qua mang đến từng trận tê dại khiến Lâm Húc Viễn nhận không được khát khao hần mang đến càng thêm nhiều kích thích. Tiểu huyết co rút lại buông lỏng, cảm thấy chú rồng vẫn lì lợm nằm bên trong, gân xanh của tiểu bảo bối nhảy cả lên.

Cậu thỉnh linh co rút, Khâu Thiên Kỳ thỏa mãn gầm nhẹ một tiếng, bắt đầu mạnh mẽ cử động. Mỗi lần mỗi lần đem quy đầu không ngừng hướng nơi sâu thẳm mẫn cảm kia, người dưới thân mất kiểm chế kêu một tiếng, hần khoái ý hưởng thụ lỗ nhỏ đang kẹp chặt nhục bồng của mình, cảm thấy vẫn chưa đủ chưa đủ không ngừng yêu cầu Lâm Húc Viễn thêm nữa thêm nữa.

“A a... Anh rất lợi hại...” Tuy rằng bản thân bị người này hung mãnh giữ lấy, nhưng mà khoái cảm của Lâm Húc Viễn cũng không ngừng lại được, hai chân cậu khoát lên tấm lưng cường tráng của Khâu Thiên Kỳ, hạ thân đang đưa theo từng cử động của hần, chìm sâu vào tình ái. Hần dừng mãnh tiến công, trên trán rỉ những giọt mồ hôi ngày cả gầm nhẹ cũng khiến Lâm Húc Viễn thêm hưng phấn mà phối hợp. “Ừm a... Đúng... Chỗ đó, mạnh một chút a a...”

13. Chương 13

“Thực sướng khoái! Nhiều ngày không chạm vào em như thế, tốt nhất là anh nhanh chóng bắn vào em.”

Bàn tay to của Khâu Thiên Kỳ đánh lên cái mông cánh hoa của Lâm Húc Viễn, “Nhanh một chút, uống tinh dịch của anh!”

“Ừm a a...” Hai chân Lâm Húc Viễn càng quăn chặt thắt lưng hần, cảm nhận được nhiệt độ cơ thể như lửa nóng dị thường của hai người truyền đến từ nơi gắn kết hai thân thể, cậu nhỏ Khâu Thiên Kỳ ma sát cực nhanh tại huyết khẩu, khiến cậu không có cách nào khống chế động tác dâm dăng của mình, thắt lưng đã muốn mỗi đến giây đôi vẫn kích động đang đưa, “Thiên Kỳ... A...”

Khâu Thiên Kỳ tiến mạnh thêm một cái, đẩy Lâm Húc Viễn lên đỉnh cao: “A a a a...” Khâu Thiên Kỳ bắn vài đợt, Lâm Húc Viễn cảm giác được tinh dịch nóng bỏng phun lên điểm mẫn cảm của mình.

Xong việc, Khâu Thiên Kỳ cứ như vậy ôm cậu, nhục bổng luyến tiếc rút ra. Cảm thụ tình dịch của hắn tràn đầy thân thể mình, Lâm Húc Viễn tự nhiên ôm lấy nam người đàn ông anh tuấn này, vô cùng cao hứng khi thân thể của mình có thể làm hắn lộ ra biểu hiện thoải mái như thế.

“Thiên Kỳ.” Thanh âm của cậu khàn khàn nhỏ bình thường, tựa như đang lằm bằm lầu bầu rất thấp.

“Xảy ra chuyện gì sao?” Tay Khâu Thiên Kỳ dịu dàng lau nước mắt kích tình trên mặt cậu, ái muội xẹt qua đôi môi bị hắn hôn đến sưng đỏ.

“Em rất nhớ anh...” Lửa dục trong mắt Lâm Húc Viễn chưa tan, nhiều hơn vẫn là nhu tình đối với người yêu.

“Đừng quyến rũ anh.” Khâu Thiên Kỳ cười khở hôn lên bờ môi cậu, “Anh cũng nhớ em.”

“Ngày hôm qua cậu vừa cùng người ta kịch liệt vận động, hôm nay lại đi dám đi gặp cha vợ à?” Nhìn người trước mắt tây trang trắng thảnh thơi tinh thần tỏa sáng, Quách Triều Bản oán thăm, sức mạnh tình yêu thật là vĩ đại.

Khâu Thiên Kỳ sửa sang lại cà vạt trước ngực, “Cái này gọi là rèn sắt khi còn nóng. Học tập nhiều chút đi.”

Khâu Thiên Kỳ vỗ vỗ bả vai Quách Triều Bản.

“Tôi phải đi bây giờ ” hắn liếc văn kiện trên bàn, “Những thứ này... cậu nhanh chóng tiếp nhận đi.”

Quách Triều Bản ném cho hắn một ánh mắt cực kì tê tái, “Được thôi, chỉ cần cậu thể hội viên của câu lạc bộ kia cho tôi mượn xài vài ngày.”

Khâu Thiên Kỳ đi đến bệnh viện, tay còn chưa đụng đến chốt, cửa đã bị mở ra từ bên trong, đập ngay vào mặt là khuôn mặt thoáng giật mình của Lâm Húc Viễn. “Anh...” Lâm Húc Viễn nhớ đến ngày hôm qua hắn nói hôm nay sẽ tới tìm ông Lâm nói rõ ràng, có chút kích động chần chừ ở cửa, “Ba em đang nghỉ ngơi, có việc gì ngày mai lại đến.”

Khâu Thiên Kỳ nhìn đến người yêu không muốn lui bước, có chút căm tức, hắn thấp giọng bên tai Lâm Húc Viễn: “Để anh vào nói rõ ràng, bằng anh làm em ngay tại bệnh viện.”

Thân thể Lâm Húc Viễn chấn động, cậu gần như khấn cầu nhìn Khâu Thiên Kỳ. Ngay tại thời điểm bọn họ giằng co, tiếng gõ cửa từ trong phòng bệnh truyền đến, “Khụ, là giám đốc Khâu sao. Để hắn vào đi.”

Lâm Húc Viễn nhướng mày, chưa kịp phản ứng lại, đã bị Khâu Thiên Kỳ nắm tay cùng vào. Nhìn đến bộ dáng ái muội của bọn họ, ông Lâm cũng chỉ hơi hơi thở dài.

“Lão Lâm, tôi hôm nay là đặc biệt đến hỏi cưới A Húc.” Lâm Húc Viễn thấy then, nhanh chóng nhìn chăm chăm xuống sàn, mồ hôi trong lòng bàn tay túa ra dầm dề. Cảm nhận được cảm xúc của cậu, Khâu Thiên Kỳ nắm chặt tay cậu hơn, Lâm Húc Viễn ngẩng đầu nhìn hướng hắn, Khâu Thiên Kỳ nở nụ cười trấn an.

“Ta biết.” Ông Lâm nhìn bọn họ, ánh mắt dừng lại ở trên người Lâm Húc Viễn.

“A Húc, trước kia ta vẫn bỏ qua cảm giác của con, là ba ba không tốt.”

“Không, không có chuyện này đâu ạ.” Lâm Húc Viễn vội vàng nói.

Ông Lâm lắc đầu, “Con rất hiếu thuận, nếu ta nói gì con đều nhất định sẽ làm. Nhưng mà lần này ta tôn trọng ý kiến của con.”

Lâm Húc Viễn muốn đứng trước mặt cha thừa nhận mình đã có người yêu lại còn là đàn ông nhưng lại cảm thấy cực kì thẹn thùng, cậu xấu hổ cúi đầu, dùng thanh âm không thể nhỏ hơn được nữa rồi nói: “Con thật lòng thương anh ấy...”

Ý cười nơi khóe miệng Khâu Thiên Kỳ không tan được, hắn cảm thấy trong lòng tràn đầy hạnh phúc, nhất thời mọi lo lắng hoàn toàn tiêu tan.

Ông Lâm bắt đầu dĩ cười cười với Khâu Thiên Kỳ, “Có lẽ đem nó đưa đến bên cạnh cậu là chuyện đúng đắn nhất cả đời này ta làm cho nó. Hãy đối xử tốt với nó.”

“Không cần ông nói tôi cũng sẽ làm như vậy.” Khâu Thiên Kỳ cười.

Lâm Húc Viễn vẫn cúi thấp đầu mãi đến khi ra bệnh viện, Khâu Thiên Kỳ thừa dịp đèn đỏ hôn cậu, “Em vẫn còn xấu hổ vì cuộc nói chuyện vừa rồi à?”

Khi dụ dỗ mình cậu cũng bao giờ không lộ ra vẻ mặt như vậy, bình tĩnh mà xem xét, đúng là ở trước mặt trưởng bối thừa nhận chuyện này cũng cần dũng khí thật lớn. Nghĩ đến đây Khâu Thiên Kỳ tâm tình liền tốt hẳn lên.

Lâm Húc Viễn thuận thế ôm lấy hắn, khoảng cách như thế dán chặt lấy nhau khiến toàn bộ hơi thở khi cậu nói chuyện phảng phất trên môi ở Khâu Thiên Kỳ, “Hiện giờ em đã là của anh...”

Máu nóng trong Khâu Thiên Kỳ xộc lên không thể chống đỡ khiêu khích của cậu, thuận tay đưa xe chạy vào gara, tìm vị trí trống dừng lại, liền kéo Lâm Húc Viễn ngồi bên cạnh vào trong lòng, đôi tay thô ráp sờ nắn khuôn mặt tinh tế của Lâm Húc Viễn. Lâm Húc Viễn bị hắn ôm nửa người vào ngực, ngẩng đầu nhìn hắn, khoảng cách giữa hai người là chỉ có ở tình nhân mới có được.

Hai người chen chúc trong không gian nhỏ hẹp của chiếc xe hơi, một loại tình ý thản nhiên tràn ra, đầu ngón tay Khâu Thiên Kỳ để dưới cánh môi Lâm Húc Viễn, cậu nhu thuận vươn đầu lưỡi màu đỏ ra liếm mút. Vì trong xe mở điều hòa, ngón tay Khâu Thiên Kỳ có hơi lạnh hơn so với bình thường, Lâm Húc Viễn chậm rãi dùng độ ấm của mình giúp hắn ấm lên.

Khâu Thiên Kỳ nhìn Lâm Húc Viễn liếm ngón tay mình như mèo con mị hoặc, mút vào đều đều phát ra thanh âm chắc chắn làm hạ thân hắn trong đũng quần dựng lên hẳn thành chiếc lều. Lâm Húc Viễn không hề xem nhẹ loại biến hóa mẫn cảm này, tay cậu cởi dây lưng Khâu Thiên Kỳ thâm nhập vào trong quần, vuốt ve lên xuống vật tượng trưng nam tính của Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ kéo chỗ dựa lưng xuống, ôm Lâm Húc Viễn chuyển đến ghế sau. Vì Lâm Húc Viễn chủ động tình khiêu khích, hắn không thể nhịn được nữa ấn đầu Lâm Húc Viễn hướng xuống nhục bồng của mình.

14. Chương 14

“Dùng miệng liếm cho anh, nhanh lên!”

Lâm Húc Viễn liếm liếm ở đỉnh, nhục bồng của Khâu Thiên Kỳ bị cậu nắm trong tay, cảm thấy gân xanh như nhảy lên. cậu dùng đầu lưỡi đảo quả đỉnh chóp, khiến Khâu Thiên Kỳ thích thú rên lên một tiếng: “Ừm...”

Lâm Húc Viễn ra sức mút cậu nhỏ của hắn vào trong miệng, dương vật Khâu Thiên Kỳ được cậu liếm láp lại lớn thêm mấy phần, hắn nhấn đầu Lâm Húc Viễn, không ngừng ra vào khoang miệng cậu.

Bị nhục bồng của Khâu Thiên Kỳ khuấy đảo trong miệng, Lâm Húc Viễn cảm giác yết hầu đều bị hắn xô xuyên, nhưng lại càng hi vọng hắn có thể vì mình mà cương lớn hơn rồi bắn vào bên trong.

“Ồ...” Lâm Húc Viễn cảm giác được hắn lên đỉnh trong cổ họng mình, vì lâu quá không thể khép kín miệng, nước bọt theo khóe miệng chảy xuống, Khâu Thiên Kỳ nhìn liền cảm thấy thân dưới khô nóng, nghĩ muốn hung hăng yêu thương cậu nhiều hơn.

Ngay khi Lâm Húc Viễn cảm thấy cảm sắp trật tới nói, một luồng tinh dịch nóng bỏng phun vào sâu trong yết hầu của cậu, Lâm Húc Viễn không chuẩn bị trước uống xuống vài ngụm.

“Khụ khụ khụ...” cậu nâng bàn tay lên lau đi tinh dịch còn lưu lại trên khóe miệng, động tác tưởng như bình thường này trong mắt Khâu Thiên Kỳ lại là dụ hoặc chí mạng, trong lòng như có tiếng đang kêu gào, giữ lấy cậu, cho dù là thân thể hay suy nghĩ! Khâu Thiên Kỳ tách chân Lâm Húc Viễn ra. Hai tay nhanh nhẹn xé rách áo sơ mi của cậu, lập tức nhu nắn khỏa thịt trước ngực.

“Ừm...” Lâm Húc Viễn vừa mới giúp hắn khỏa giao xong, đầu lưỡi mềm mại không giống với nhục bồng với sâu đến khiến cậu có chút không kịp phản ứng. Khâu Thiên Kỳ rất nhanh chấm dứt nụ hôn sâu, đưa lưỡi đến trước hạt đậu nhỏ liếm liếm cho đến khi nó cứng đến dựng đứng lên.

“Ồ... Thiên Kỳ...” Hơi nóng ẩm ướt trên đầu vú đối lập với không khí lạnh lẽo xung quanh, khiến Lâm Húc Viễn càng dễ dàng lâm sâu vào bể dục hơn.

“Thoải mái sao?” Khâu Thiên Kỳ đùa bốn đầu vú dựng thẳng, chống mình trên người Lâm Húc Viễn bắt cậu thấy rõ ai đang âu yếm mình.

Tay Lâm Húc Viễn khoát lên đầu vai hắn, ánh mắt mê ly nhìn hắn: “Ai, thoải mái...” Khâu Thiên Kỳ tiếp tục vùi đầu vào núm vú khác của cậu, cũng nuốt nó cho đến khi sưng to dựng thẳng lên. Ngay cả mảnh da xung quanh cũng khiến phải đỏ hồng mới chịu buông tha.

“A... Ừm a...” Lâm Húc Viễn thoải mái rên rỉ, Khâu Thiên Kỳ bên nào cũng không chịu buông tha liên tục mút vào, ngẫu nhiên cắn nhẹ núm vú khiến Lâm Húc Viễn thoải mái không thôi, nâng ngực lên cho người đàn ông của mình nhắm nháp, khiến hắn yêu cầu thêm thật nhiều kích thích.

Khâu Thiên Kỳ cảm giác được cậu bé giữa hai chân Lâm Húc Viễn đang gọi hắn, không hề có ý gì tốt đẹp dùng đầu gối ma sát ở hạ thân cậu, “Sau lại mau cương cứng lên như thế nhỉ?”

“A!” Khâu Thiên Kỳ công kích hạ thể phân tán sự chú ý của cậu ép cậu phải kêu ra tiếng, cậu tự mình cởi quần, hai người đều có thể thấy rõ ràng những giọt nước trên quần lót cậu.

Lâm Húc Viễn dừng lại bất động, nhìn Khâu Thiên Kỳ, biểu tình kia như đang làm nũng với hắn, “Thiên Kỳ, sờ em đi.”

Khâu Thiên Kỳ đưa tay vào chỗ hở ra của quần lót, nhẹ nhàng xoa nắn. Một bên khăn khăn hỏi: “Thoải mái sao?”

Lâm Húc Viễn nghệt thở, sắc mặt so với vừa nãy lại càng thêm ửng hồng, cậu bắt lấy tay Khâu Thiên Kỳ, kéo quần lót lót, đặt tay hắn lên phân thân trắng đỏ của mình, “Thoải mái lắm... Sờ em...”

Khâu Thiên Kỳ bắt lấy cái tay muốn dời đi của Lâm Húc Viễn nói: “Cùng nhau làm.” Nói xong nắm tay Lâm Húc Viễn cùng đùa bốn phân thân của cậu. Người yêu cùng mình thưởng thức phân thân trong quần, tuy Lâm Húc Viễn đang nắm không nhìn thấy tình huống bên trong, nhưng hạ thân truyền đến hưng phấn khiến cậu sợ run kim lòng không được rên rỉ. “A...”

Cậu chảy ra dâm dịch như thể muốn làm ướt sũng quần lót, tay Khâu Thiên Kỳ linh hoạt kích thích phân thân cậu, từ góc độ của Khâu Thiên Kỳ là có thể thấy bên trong chiếc quần lót ướt át màu trắng của Lâm Húc Viễn, hai bàn không biết một đang trấn an phân thân, lại nhìn đến biểu tình hưởng thụ của Lâm Húc Viễn, hắn nhận không được đến bên tai Lâm Húc Viễn hôn một cái, “Chắc chắn, cùng anh thưởng thức phân thân của mình liền có cảm giác như vậy sao, em thật hạ lưu.”

Lâm Húc Viễn xấu hổ đỏ mặt, cậu cắn môi, phân thân mình lại vì hắn cười nhạo mà không biết liêm sỉ lớn hơn nữa. Cậu ma sát cậu bé nhanh hơn. Phản ứng đáng yêu của cậu bị Khâu Thiên Kỳ nhìn thấy, tay Khâu Thiên Kỳ đè ép âm nang của cậu, khiến Lâm Húc Viễn thoải mái mà nhắm mắt lại: “A... Nhanh... nhanh chút...”

Một bàn tay Lâm Húc Viễn rất nhanh triệt động cậu, tay kia thì kẹp tự lấy đầu núm còn chảy nước trước ngực mình, “A... Mau, Thiên Kỳ...”

Nhìn cậu sắp bắn ra, Khâu Thiên Kỳ chặn đứng phân thân cậu, ra lệnh: “Không được phép bắn nhanh như thế.”

“A a... Thiên Kỳ...” Ánh mắt Lâm Húc Viễn hồng hồng nhìn Khâu Thiên Kỳ, giống như đang thăm oán hắn, cậu ôm Khâu Thiên Kỳ, dán lên trên người hắn, đầu lưỡi nhu thuận liếm môi Khâu Thiên Kỳ, gợi cảm dụ hoặc hắn: “Khiến em bắn đi, Thiên Kỳ khiến em bắn...” Khâu Thiên Kỳ hé miệng hấp thụ đầu lưỡi quyến rũ này, tay kia thì nhân cơ hội thâm nhập tiểu huyệt nhỏ nhắn.

15. Chương 15

“Ừm...”

Không có cho cậu cơ hội thở dốc, ngón tay Khâu Thiên Kỳ ôn nhu đảo qua vách tường nóng bỏng, tiếp theo đâm thêm ngón thứ hai vào. Dưới thế công hung mãnh của hắn, mị thị còn không biết liêm sỉ mấp máy lấy

lòng hần. Thật vất vả mới xong một nụ hôn cuồng nhiệt, Lâm Húc Viễn ngẩng đầu lên, đầu lưỡi hai người lòi ra một sợi chỉ bạc, Lâm Húc Viễn thực hưởng thụ liếm sạch sẽ, cầu xin: “Thiên Kỳ, em muốn bắn.”

“Ngoan, chờ anh cùng bắn.” Khâu Thiên Kỳ đem nhục bồng để ở cửa huyết hơi chút khuếch trương qua của Lâm Húc Viễn. Cậu liều mạng co rút tiểu huyết lại, có thể cảm nhận được nhục bồng thật lớn. Cậu hưng phấn vận vẹo thắt lưng muốn nuốt vào nhục bồng, nhưng mà mỗi lần nhục bồng chỉ đều lướt qua huyết khẩu, Lâm Húc Viễn không thể không vươn tay nắm lấy nhục bồng. “Lớn thật đó...”

Lâm Húc Viễn thỏa mãn cảm nhận nhục bồng lớn nhỏ, cậu đem nhục bồng để ở huyết khẩu, chậm rãi hạ thắt lưng xuống.”A... Anh giỏi quá nha... Dài quá...”

Huyết nhỏ nhất thời bị nhục bồng lấy đầy, vì động tác của Lâm Húc Viễn thông thả, hai người đều có thể rõ ràng cảm giác được khoái cảm kết hợp. Khâu Thiên Kỳ vỗ vỗ mông của cậu, “Cử động đi.”

Lâm Húc Viễn nâng mông lên, lại chậm rãi hạ xuống, tự mình gắng gượng khống chế nhục bồng trong huyết nhỏ mà ma sát, “Thiên Kỳ... Lớn quá...”

Khâu Thiên Kỳ thích nghe cậu ca ngợi khi giao hoan, tay đặt ở cậu bé của cậu bắt đầu xoa nắn, “Thích cậu nhỏ của anh lắm sao?”

“A... Thích... A...” Dục vọng muốn bắn tinh của Lâm Húc Viễn vừa mới thoát ra lại bị dời đến sau, lại vì Khâu Thiên Kỳ liên tục cử động mà lại dừng thẳng lên.

“Anh nhìn em cũng thích quá đi, em thử nhìn cái miệng nhỏ của em đi, nuốt nhanh như thế, trên cậu bé của anh toàn là dâm dịch của em cả đấy.” Khâu Thiên Kỳ búng phân thân dựng thẳng của Lâm Húc Viễn một cái, lập tức kích thích nó chảy ra dâm dịch. “A...! Đừng đùa em mà...”

Lâm Húc Viễn cũng biết bản thân thật hạ lưu, nhưng mà khoái cảm này đến từ người mình yêu, cậu quyết không thể quá phóng túng thân thể mình theo đuổi khoái cảm.

Khâu Thiên Kỳ nhìn cậu chủ động đóng đưa thắt lưng muốn mình, nhin không được dùng nhục bồng đâm chọc điểm mẫn cảm của cậu.

Lâm Húc Viễn vốn đang cố khống chế khoái cảm của mình, một lúc lại phát hiện đã bị tước đoạt quyền chủ động, lớn tiếng hét lên, “A a...”

“A Húc em cử động quá chậm, để anh dạy em.” Nói xong Khâu Thiên Kỳ nắm lấy phân thân Lâm Húc Viễn, hướng về phía trước nâng nâng thắt lưng, Lâm Húc Viễn ngồi trên đũng quần hần, không cách nào kháng cự hần công kích, “Muốn dùng hết lực đâm vào nơi này”.

Khâu Thiên Kỳ hưng hăng đâm vào điểm mẫn cảm.

“A...” Hai tay Lâm Húc Viễn phải chống lên trước ngực Khâu Thiên Kỳ mới có thể miễn cưỡng chống đỡ bản thân không ngã xuống. Khâu Thiên Kỳ lại hưng hăng rút ra chọc vào.

“Đã hiểu chưa, phải nhanh, giống như vậy, trước tiên nâng thắt lưng lên, rồi nuốt vào toàn bộ cậu bé của anh!” Khâu Thiên Kỳ tự thể nghiệm dạy cậu làm cách nào để đàn ông càng thêm khoái ý xâm phạm mình.

Huyết nhỏ Lâm Húc Viễn bị kích thích co rút nhanh cực độ, cậu cầu xin tha thứ nói: “A a... Đừng... Em muốn bắn...”

Khâu Thiên Kỳ hưng hăng bịt chặt đỉnh phân thân của Lâm Húc Viễn, khiến cậu run rẩy chảy xuống nước mắt, “Muốn bắn thì phải dùng động tác mới dạy em làm lại lần nữa.”

Lâm Húc Viễn hết cách, xét về sức cậu hoàn toàn không phải đối thủ của Khâu Thiên Kỳ, cậu chỉ có thể dựa theo lời Khâu Thiên Kỳ nói, nâng thắt lưng lên, khi nhục bồng sắp rời khỏi thân thể mình hưng hăng hạ xuống, khiến quy đầu va chạm điểm mẫn cảm yếu ớt của mình. “A a... Lớn quá...”

Khâu Thiên Kỳ “Báp” một chương vỗ lên mông của cậu, Lâm Húc Viễn cắn môi ngồi lên người anh em của hần không dám động đậy, Khâu lão sư rất có trách nhiệm chỉ giáo thêm cho cậu, “Tốc độ phải nhanh!” Lại trùng giống như trùng phạt cậu nhỏ đáng thương của Lâm Húc Viễn.

“A...” Lâm Húc Viễn không dám chậm trễ, chỉ có thể đáng thương dựa theo yêu cầu của Khâu Thiên Kỳ, rất nhanh nhúc bồng thả chính mình, đến thỏa mãn tên khốn xấu xa này. “A... Thiên Kỳ... A a... Anh mạnh mẽ quá ...”

Lâm Húc Viễn rất nhanh tự phun ra nuốt vào nhúc bồng của Khâu Thiên Kỳ, nhìn Khâu Thiên Kỳ lại nổi thú tính lên, kéo Lâm Húc Viễn đặt dưới thân, phốc xích phốc xích thao cậu.

Bị kéo xuống dưới, nhúc bồng dùng góc độ bất đồng với vừa rồi chọc vào huyết nhỏ mẫn cảm, khiến Lâm Húc Viễn không khống chế được lại kêu la, “A a... Thật là lợi hại...”

“Nói, em có thoải mái khi bị thao hay không?” Khâu Thiên Kỳ hỏi.

“Đúng vậy a... Thoải mái đến chết... A...” Lâm Húc Viễn bị hấn thao đến nước mắt chảy ròng, bản thân bị ép lâm vào thứ khoái cảm không thể tự thoát ra được, “Thiên Kỳ... Anh giỏi quá... Dùng sức làm em a a...” Chỉ có thể khiến người này càng dùng sức giữ lấy bản thân mới có thể thỏa mãn thân thể dâm dăng này.

“Nuốt nhanh thật.” Khâu Thiên Kỳ kéo quần Lâm Húc Viễn xuống hoàn toàn, khiến chân cậu vòng qua thắt lưng mình, “Nhanh lên, chỗ này có đủ sâu không?”

“A... Đến đỉnh... sâu quá sâu quá a...” Lâm Húc Viễn hết cách tự hỏi, chỉ có thể nói ra cảm thụ chân thật của lỗ nhỏ đang hưng phấn mấp máy làm hai người càng thêm khoái cảm.

“Ồ a... Thiên Kỳ anh, anh... Làm em chết mất... Cho em bắn a a...”

“Thao chết em, dâm dăng không biết liêm sỉ!” Khâu Thiên Kỳ bị lời nói phóng dăng của cậu kích thích, càng thêm dững mãnh thao người dưới thân, Lâm Húc Viễn muốn bắn tinh lại bị Khâu Thiên Kỳ giữ lại trong cơ thể, cậu bắt lấy cánh tay Khâu Thiên Kỳ cầu xin: “Để em a a...để em bắn a...”

16. Chương 16

“Cùng nhau bắn!” Khâu Thiên Kỳ không nhìn cậu cầu xin, chỉ cần nhìn ánh mắt thất thần của người dưới thân, khóe mi còn đọng nước mắt kích tình, cậu nhỏ Khâu Thiên Kỳ liền ức chế không được ngắt đầu.

“Không, không cần a a a...” Lần nào sức chịu đựng của Khâu Thiên Kỳ cũng cực tốt, Lâm Húc Viễn không thể chống đỡ đến lúc hấn bắn, nhưng mà Khâu Thiên Kỳ không chịu buông tha cậu, Lâm Húc Viễn khó chịu vặn vẹo thân mình.

Khâu Thiên Kỳ hưởng thụ tràng vách bị hấn làm đến co rút của Lâm Húc Viễn, nói “Quá sung sướng, A Húc em nuốt anh sướng quá!”

Hấn ca ngợi khiến Lâm Húc Viễn cảm thấy then thùng, nhưng lại rất vui vẻ vì hấn có thể cảm nhận được khoái cảm mình mang lại.

“Muốn anh mau bắn phải nuốt anh thật nhanh!” Khâu Thiên Kỳ tăng tốc ra vào huyết nhỏ dầm nước của Lâm Húc Viễn.

Lâm Húc Viễn bị hấn tiến vào đến độ sâu không thể tưởng tượng, hét lớn: “A a... Thật sự... Không được... A ư... Muốn chết a a a...”

Khâu Thiên Kỳ cũng vô cùng sung sướng, hấn hưng phấn mà rút ra chọc vào, “Giết chết em, giết chết em đồ hư đốn!”

“Không cần... Không cần a...” Lâm Húc Viễn bị hấn ép buộc chịu không nổi, hai tay lung tung bắt lấy bờ vai hấn, lại không cách nào thoát khỏi khoái cảm từ hạ thể, “Ồ... Em thật sự không được... A... Mau, mau bắn a Thiên Kỳ...”

Khâu Thiên Kỳ cũng chuẩn bị bắn, hấn hôn hôn khóe mắt Lâm Húc Viễn, “Anh cũng sắp đến rồi, em lại nuốt nhanh một chút, chặc! Thích quá!”

“Ai... Thiên Kỳ, em yêu anh... Mau, mau a...” Lâm Húc Viễn cũng không khống chế được thân thể của mình hòa theo hấn, cậu nhỏ không kiêng nể gì trong cơ thể cậu một chút biện pháp kháng nghị đều không có, chỉ có thể cố gắng hấp trụ nó, quyến rũ Khâu Thiên Kỳ nhanh chút bắn tinh. Quả nhiên, Khâu Thiên Kỳ bị

cậu nuốt thích muốn chết, lại nghe thấy cậu khàn khàn kêu lên “Em yêu anh”, hưng phấn mà hôn lấy bờ môi của hắn.

“Em yêu con người anh hay vẫn là yêu cậu nhỏ của anh?”

“A... Đều, đều yêu hết a... A...”

“Không được!” Khâu Thiên Kỳ cắn môi Lâm Húc Viễn một cái, Lâm Húc Viễn bị cắn đến đau đến nhú máu, “Phải chọn một cái!”

“Ừ a... Em yêu anh...”

Khâu Thiên Kỳ cảm giác tim mình như được lấp đầy, nhưng vẫn là nhịn không được muốn ăn bằng sạch bảo bối đang kêu khóc dưới thân mình, hắn dừng nhục bồng lại, “Em đã thích anh, anh đây sẽ không làm em nữa.”

“Không...” Lâm Húc Viễn bị hắn đâm đến nước mắt từng giọt chảy dài, “Thiên Kỳ... Tiến vào thao em...”

Đàn ông nào nhìn thấy mỹ nhân vừa kêu khóc vừa cầu xin bị thao như vậy đều đã chịu không nổi dụ hoặc, Khâu Thiên Kỳ cười cười liên tục mạnh sức va chạm điểm mẫn cảm, khiến Lâm Húc Viễn thét lên chói tai.

“Anh yêu em, cậu bé cũng yêu lỗ nhỏ của em.”

Lâm Húc Viễn kích động nâng thất lưng lên mình đón ý hắn, “Ừ a... Thiên Kỳ làm em... Tuyệt quá a a...”

“Anh muốn bắn, A Húc, chúng ta cùng ra.”

Khâu Thiên Kỳ buông bàn tay bịt chặt cậu nhỏ yếu ớt đang dày vò Lâm Húc Viễn sắp chết tới nơi.

“Ừ a a a a... Thật là lợi hại a...” Lâm Húc Viễn khàn khàn cổ họng kêu to, huyết nhỏ co rút bức Khâu Thiên Kỳ phải bắn ra, từng dòng tinh dịch phun lên điểm mẫn cảm, đẩy Lâm Húc Viễn tới cao trào.

“A a a ” Lâm Húc Viễn không chịu nổi cần bả vai Khâu Thiên Kỳ, lượng lớn nước bọt theo vai hắn chảy xuống, toàn thân đều bởi vì khoái cảm mà run rẩy, buông bả vai Khâu Thiên Kỳ ra, trên đó là một dấu răng thật to, Lâm Húc Viễn vô lực ngã lên đệm.

Khâu Thiên Kỳ rút cậu bé ra, huyết nhỏ không ngừng co rút lại, nhưng chất lỏng màu trắng vẫn không ngừng từ bên trong chảy ra làm bắn đệm, Khâu Thiên Kỳ chẳng quan tâm ôm lấy Lâm Húc Viễn quần áo không chỉnh tề, vừa muốn mở cửa đã bị Lâm Húc Viễn ngăn lại. “Mặc quần... Có người...”

Lâm Húc Viễn kéo kéo chiếc quần vừa bị bọn họ ném sang một bên. Khâu Thiên Kỳ bắt lấy tùy ý quần ngang bập đui cậu, mở cửa xe cười nói: “Mặc vào tí nữa lại phải thoát, phiền toái.”

Lâm Húc Viễn tuy xấu hổ đỏ mặt, nhưng mà ngón tay thon dài run run vẫn nhẹ nhàng lấy cổ áo Khâu Thiên Kỳ để lộ sự hưng phấn của cậu. Lâm Húc Viễn vì khấn trương mà đùi căng cứng kéo lỗ nhỏ phía dưới, đem tinh dịch của Khâu Thiên Kỳ bên trong chảy ra một ít. Bàn tay Khâu Thiên Kỳ ái muội đặt lên cái mông cánh hoa kia, liên tục xoa bóp, không cần nhìn cũng biết trên tay nhất định dính đầy tinh dịch.

17. Chương 17: Chương Cuối

Thang máy lên tới tầng cao nhất, cuối cùng cũng đến biệt thự cao ngất của Khâu Thiên Kỳ. Lâm Húc Viễn bị Khâu Thiên Kỳ đặt lên giường lớn mềm mại, hắn nâng bàn tay đầy tinh dịch lên, nhẹ nhàng vuốt ve đôi môi Lâm Húc Viễn.

Hai người nhìn nhau chăm chú, không muốn rời tầm mắt khỏi đối phương dù chỉ một chút. Lâm Húc Viễn nhìn hắn, theo bản năng vươn đầu lưỡi nhấm nháp tinh dịch trên môi đã bị Khâu Thiên Kỳ ngăn lại.

Bắt lấy miệng Lâm Húc Viễn, tay Khâu Thiên Kỳ cũng bận rộn trấn an thịt lập trước ngực cậu. Lâm Húc Viễn vươn tay dịu dàng ôm lấy cổ Khâu Thiên Kỳ, bàn tay thon dài tiến vào áo hắn, vuốt ve tấm lưng rộng lớn.

Cảm nhận được bàn tay lạnh lạnh so với nhiệt độ cơ thể mình của Lâm Húc Viễn, Khâu Thiên Kỳ nhịn không được cắn lên bờ môi cậu: “Không cho phép quyến rũ anh!”

Lâm Húc Viễn rất thích nhìn bộ dạng Khâu Thiên Kỳ bị mình dụ dỗ muốn ngừng mà không được, vì nó nói lên rằng điều này khiến cho hắn rất có cảm giác, miệng cậu cong lên xinh đẹp, khàn khàn nói: “Em yêu anh...”

“Dựa vào! Đã bảo em đừng quyến rũ anh!” Khâu Thiên Kỳ bị cậu làm cho nhục bồng chảy ròng dâm thủy, kêu gào muốn dâm thũng thân thể cậu, Khâu Thiên Kỳ cởi áo sơ mi cùng quần ném lung tung qua một bên, lột sạch quần áo Lâm Húc Viễn khiến hai người trần trụi dán vào nhau.

“Nằm úp sấp cho anh!” Khâu Thiên Kỳ túm mắt cá chân của cậu ép Lâm Húc Viễn nằm sấp lại, bản thân chen vào giữa hai chân cậu, nhục bồng vuốt ve lên huyết khẩu.

“A...” Lâm Húc Viễn miễn cưỡng khép lại hai chân, huyết khẩu cũng không ngừng co rút mời gọi, nhưng mà Khâu Thiên Kỳ cũng chỉ là dán trên lưng cậu, rất nhanh dùng nhục bồng ma sát lỗ nhỏ.

“Ừ... Tiến vào...” Lâm Húc Viễn cố đưa mông lên, tay Khâu Thiên Kỳ từ sau ôm lấy cậu, bắt lấy côn thịt xoa nắn.

“Thân thể của em càng ngày càng dâm dăng, bức em thật muốn cắm sâu vào lỗ xuyên em, lấp đầy huyết nhỏ của em, làm cho nó muốn thoát cũng không thoát được, gắt gao ngâm lấy anh.” Cầm Khâu Thiên Kỳ gác lên gáy Lâm Húc Viễn, bên tai cậu nói.

Lâm Húc Viễn bị lời nói cùng động tác của hắn kích thích đến, “Thiên Kỳ... Ừ... Đến a...” Thanh âm khàn khàn của cậu mang theo một chút nức nở, nhiều nhất lại là hưng phấn. “Không cần kích thích em... Mau tới làm em...”

Khâu Thiên Kỳ một chút cũng không nghĩ cứ như vậy buông tha cậu, Lâm Húc Viễn không trốn được nhục bồng dụ hoặc, đành đưa mông cánh hoa lại gần hắn làm cho Khâu Thiên Kỳ càng muốn khi dễ cậu. Cảm giác được nhục bồng ở huyết khẩu lại trưởng lớn, lỗ nhỏ kích động co rút lại, côn thịt bị đùa giỡn cũng chảy ra dâm dịch kích tình. “A... A... Cắm vào đi...”

“A Húc, thân thể của người thật sự hư tổn.” Khâu Thiên Kỳ cười nhẹ ca ngợi, hai tai Lâm Húc Viễn lập tức liền đỏ ửng.

“Đừng, đừng nói như thế...”

“Có gì đâu, dù sao anh cũng đã trở thành chủ nhân chỗ này.” Nói xong, ngón tay Khâu Thiên Kỳ nhấn nhấn huyết nhỏ Lâm Húc Viễn, mới đâm vào một chút, đã bị hung hăng hấp trụ.

“A...” Tròng thịt không ngừng cố gắng hấp dẫn ngón tay hướng đến chỗ sâu thẳm.

“Chắc chắn, nếu như nhục bồng của anh cắm vào, nhất định trực tiếp bị em nuốt mà bần.” Khâu Thiên Kỳ rút ngón tay ra. Dùng nhục bồng xoa ở huyết khẩu, Lâm Húc Viễn lập tức phối hợp nâng thất lưng lên, chuẩn bị nghênh đón nhục bồng. Chọc Khâu Thiên Kỳ thấp giọng mắng: “Hư tổn! Luôn muốn thao như thế!” Khâu Thiên Kỳ cũng nhịn không được, cho nên phốc xích một chút cắm vào lỗ nhỏ.

“A a... Thật thoải mái... A...” Lâm Húc Viễn thỏa mãn ngẩng đầu, nước bọt thuận theo miệng cậu chảy xuống. Tựa như Khâu Thiên Kỳ nói, vừa tiến vào thân thể Lâm Húc Viễn, tròng thịt liền nảy lên hút lấy nhục bồng, khiến hai người đều cùng nhấn chìm trong khoái cảm kết hợp.

“Anh cũng thật thoải mái, ừm, cần chậm một chút! Vì sao sáp nhiều lần rồi mà em vẫn chặt như vậy.” Khâu Thiên Kỳ tách mông cánh hoa ra để bản thân tiến càng sâu hơn. Bên trong sờ soạng tìm được điểm mẫn cảm của Lâm Húc Viễn, sau đó một lần lại một lần dùng quy đầu nghiền nát. Nghe Lâm Húc Viễn phát ra tiếng kêu khó nhịn. “Ồ a... Sâu quá... Thật là lợi hại...”

Lâm Húc Viễn mờ mịt nâng thất lưng phối hợp với hắn, khiến khổ bộ hai người dính sát cùng một chỗ, nhưng mà đầu óc lại bối vì khoái cảm tuyệt đỉnh mà trở nên trì độn, hai tay cậu nắm chặt trái giường.

Lần này Khâu Thiên Kỳ không tra tấn cậu, rất nhanh ra vào lỗ nhỏ, Lâm Húc Viễn kích tình bên trong thường dễ rất mẫn cảm, chỉ cần hơi chút biến hóa góc độ rút ra chọc vào, cậu đều đã phát ra tiếng kêu dâm loạn dễ nghe lấy lòng đàn ông.

“Em co rút mới phát ra tiếng kêu lợi hại vô cùng.” Khâu Thiên Kỳ cố gắng mở rộng chân, cố ý khiến chỗ kết hợp truyền đến tiếng nước phốc xích phốc xích.” Xem, đỉnh chỗ này của em, còn có nơi này, em đều nuốt mất khiến anh càng dùng sức.”

Khâu Thiên Kỳ biến hóa góc độ kích thích điểm mẫn cảm, khiến Lâm Húc Viễn chịu không nổi vì đầu vào gối, tay lại càng ra sức giữ tấm trải giường càng thêm “Ồ...” Quá kích thích, Lâm Húc Viễn trong gối phát ra tiếng kêu âm ỉ.

Nhìn đến đầu cậu vùi trong gối, Khâu Thiên Kỳ duỗi tay ra, bắt lấy tóc cậu kéo lên, thô lỗ từ sau hôn lên mặt cậu, Lâm Húc Viễn theo bản năng quay đầu cùng hấn hôn môi.

”Nuốt nhanh như thế, em có thực sự thích cậu nhỏ của anh hay không?”

Lâm Húc Viễn gắt gao bắt lấy sàng đan, hạ thể không ngừng bị vật kia của Khâu Thiên Kỳ xâm phạm, lý trí của cậu dần muốn bị phao lên đến chín từng mây.

“Là, là... Aaa...”

“Cho nên em mới co rút lợi hại như vậy, thích khiến anh đặt em dưới thân liên tục đâm vào huyết nhỏ của em ăn no, rõ ràng là đàn ông, vì sao lại có được thân thể âm ỉ như thế này?” Trả lời hắn là tiếng kêu âm ỉ của Lâm Húc Viễn.

Hai tay Khâu Thiên Kỳ giữ chặt khối bộ không ngừng đong đưa của cậu, khiến cậu bất động, bản thân chủ động giữ lấy, đem toàn bộ khí lực tập trung trên lưng, dùng sức va chạm cánh mông hồng hồng.

“A a...Ồ... Sâu quá a... A... Muốn muốn bắn...” Lâm Húc Viễn không động đậy, chỉ có thể đáng thương nâng mông hầu hạ người đàn ông phía trên.

Khâu Thiên Kỳ cũng mau bắn ra, “Anh cũng sắp rồi, muốn tinh dịch của anh sao?”

“A... Muốn...”

Khâu Thiên Kỳ giống như an ủi vỗ vỗ mông cậu, “Tốt lắm, sau này tinh dịch của anh đều đút cho em ăn, nhưng mà thân thể của em sau này đều do quần, thể nào?”

“Ấn a... A a... Nhanh chút... Mau a a a...” Lâm Húc Viễn chỉ còn lại khoái cảm bị chinh phục, người đàn ông phía sau như ý câu đâm vào điểm mẫn cảm khiến cậu lập tức bắn ra.

Nhìn đến thân thể nằm úp sấp sau khi bắn của Lâm Húc Viễn chỉ còn lại mông đang bị mình nâng thật cao, Khâu Thiên Kỳ liền khế chế không được dục vọng liền bắn tinh: “Quyết định như vậy đi, đây là tiền đặt cọc...” Nói xong, từng luồng tinh dịch nóng bỏng phun lên vách trần đang trong cao trào.

“Ồ a a a...” Lâm Húc Viễn vừa định buông thả lưng, lại bị Khâu Thiên Kỳ mạnh mẽ nhắc về phía sau, điểm mẫn cảm chuẩn xác đánh lên cậu đang bắn tinh, kích thích hai chân y nhện không được run lên.

Mãi đến khi bắn hết tinh dịch vào huyết nhỏ, Khâu Thiên Kỳ mới buông tay cùng Lâm Húc Viễn nằm trên giường, vuốt ve khuôn mặt còn lưu nước mắt kích tình của Lâm Húc Viễn. Lâm Húc Viễn mệt mỏi mở to mắt nhìn hắn.

“Phốc xích!” Đột nhiên hạ thể truyền đến thanh âm khiến Lâm Húc Viễn khẽ run lên, cậu giãy dụa muốn đẩy Khâu Thiên Kỳ đang ôm lấy đùi y bắt đầu tiến công.

“A... Đã muốn... Làm hai lần ... A...” Trong ánh mắt tràn ngập hơi nước nhìn qua như đang làm nũng khiến Khâu Thiên Kỳ càng thêm hưng phấn đảo quanh điểm mẫn cảm của cậu..

“Vừa mới nhận tiền đặt cọc, thân thể em là của anh, ta còn chưa chơi đã.” Khâu Thiên Kỳ đắc ý liếm liếm đôi môi sưng đỏ của Lâm Húc Viễn.

Biết mình giãy dụa không ra, Lâm Húc Viễn chỉ có thể để người đàn ông này nâng chân mình đặt lên lưng hắn tỉnh táo nhấp nháp bản thân, vừa đón ý vừa thuận theo va chạm của hắn, lại vừa đáp nhẹ lại cái hôn bá đạo của Khâu Thiên Kỳ.

Lâm Húc Viễn không nhớ rõ bản thân tối hôm đó bị thao bao nhiêu lần, mãi đến giữa trưa ngày hôm sau cậu mới tỉnh lại trên thảm phòng khách cao cấp, Lâm Húc Viễn không có sức lực đứng lên, chỉ có thể dùng

ánh mắt nhìn quét phòng khách hỗn độn một chút, phòng nào cũng đều như vậy, phòng ngủ lại càng không cần phải nói. Cậu có chút bất đắc dĩ nhìn người đàn ông đang ôm cậu vào ngực.

Giống như đang mơ một giấc mơ thật ngọt ngào, ánh mắt Khâu Thiên Kỳ tuy rằng khép nhưng là khóe miệng lại nhếch lên. Lâm Húc Viễn kìm lòng không được tới gần hắn, tiến đến bên miệng hắn nhẹ nhàng hôn, vừa định rời đi đã bị Khâu Thiên Kỳ ấn lại, có chút kinh ngạc chống lại ánh mắt đầy cười xấu xa của Khâu Thiên Kỳ, Lâm Húc Viễn đoán chắc bản thân còn phải nghỉ ngơi dài dài.

Lại sau một phen kịch liệt vận động, Khâu Thiên Kỳ nhanh nhẹn lấy ra hợp đồng đưa cho Lâm Húc Viễn còn đang thở hổn hển, Lâm Húc Viễn nhẹ nhàng liếc mắt một cái: “Cơ thể của em từ nay về sau giao cho anh bảo quản?”

“Ừm.” Đối mặt Lâm Húc Viễn hỏi lại, Khâu Thiên Kỳ thông dong phun ra một tiếng đáp. Nhìn thoáng qua thời gian bảo đảm phía dưới: mãi đến khi thời gian quay trở lại ngày gặp nhau.

“Muốn cho anh không yêu em, cũng chỉ có cách chưa từng gặp em.” Khâu Thiên Kỳ nâng cằm Lâm Húc Viễn, hôn cậu một cái. “Sau khi ký em sẽ không thể đá anh được nữa, em sẽ ký chứ?”

Thản nhiên nở nụ cười, Lâm Húc Viễn phong tình dong đầy nhìn chằm chằm Khâu Thiên Kỳ: “Em ký...”

18. Chương 18: Phiên Ngoại 1

Trong văn phòng, Lâm Húc Viễn ngồi trên ghế da cao cấp, nhìn văn kiện chuẩn bị cho cuộc họp đang đặt trên bàn. Tuy đã chuẩn bị rất tỉ mỉ, nhưng vẫn cảm thấy không đủ toàn diện. Dù sao, người đưa ra hợp tác là Khâu Thiên Kỳ, người kia coi như là nửa lão sư của cậu, mặc kệ làm như thế nào đều vẫn cảm thấy có chút khẩn trương, hoặc là càng thêm nhiều mong chờ?

Tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên. Thư ký tiến vào cung kính cúi nói: “Giám đốc Lâm, Khâu tiên sinh đến rồi.”

“Dẫn anh ta vào.”

Nhìn Lâm Húc Viễn ngồi sau bàn làm việc, Khâu Thiên Kỳ ngồi xuống ghế đối diện với cậu. Thư ký đưa cho Khâu Thiên Kỳ một ly nước sôi xong liền đi ra ngoài. Khâu Thiên Kỳ Đoan giữ lấy cốc nước trong tay chơi đùa một trận.

Lâm Húc Viễn khách khí hỏi: “Sao vậy, không có thói quen uống nước lọc à?”

“Đúng vậy.” Khâu Thiên Kỳ buông cốc nước, giống như lơ đãng đưa tay khoát lên tay trái Lâm Húc Viễn. “Có vẻ quen dùng ống hút phía dưới của em uống hơn.”

Thân thể Lâm Húc Viễn cương một chút, hiển nhiên là bị lời nói của hắn kích thích đến, đứng quần lại trời ra một cái gò đất. “Hôm nay chính sự của chúng ta rất nhiều.” Tuy rằng cậu đã hết sức hạ giọng, nhưng mơ hồ vẫn nghe thấy chút khan khan mất tự nhiên trong thanh âm. Lâm Húc Viễn ho khan hai tiếng, cầm lấy cốc nước để chữa thẹn.

“Đương nhiên” Khâu Thiên Kỳ mẫn nhãn ý cười nhìn chằm chằm cậu, “Mới vài ngày không gặp, em gầy quá. Nói vậy thì phải chuẩn bị thật đầy đủ đi.”

Nghe ra ý tứ giận dữ trong giọng nói hắn, cảm thấy độ ấm theo tay trái truyền đến, Lâm Húc Viễn bất đắc dĩ nói: “Em không có cố ý trốn anh. Chính là vì sống cùng với anh, anh sẽ thả em làm việc sao?” Ngày này cũng bị cưỡng đến tận sáng, hậu quả là ngày hôm sau là không xuống giường nổi.

Khâu Thiên Kỳ nheo nhéo ngón tay thon dài của Lâm Húc Viễn. Đối với việc hắn lưu manh đùa giỡn, Lâm Húc Viễn khóe miệng vô cảm. Khâu Thiên Kỳ đứng lên đi đến trước ghế xoay Lâm Húc Viễn ngồi, hai tay chống lên tay vịn, trên cao nhìn xuống cậu nói: “Em không cần làm việc, chỉ cần đứng bên cạnh anh là đủ.”

Nghe lời nói bá đạo có chút trẻ con của hắn, Lâm Húc Viễn vươn tay ôm lấy cổ hắn, nhẹ nhàng hôn lên bờ môi hắn, tùm tùm nói: “Em cần công việc này, cũng cần anh.”

Nhìn nụ cười có chút bất đắc dĩ của cậu, Khâu Thiên Kỳ cảm giác máu nóng chạy thẳng xuống thân dưới, hiện tại đã nghĩ ngay đến việc muốn làm cậu. Hắn cúi người hôn chặt cánh môi đã lâu không được nhắm nháp. Có lẽ vì đã lâu không tiếp xúc thân thể, Lâm Húc Viễn so với bình thường càng thêm ôn thuận nhận lấy xâm nhập của Khâu Thiên Kỳ. Chủ động vươn đầu lưỡi cậu dẫn Khâu Thiên Kỳ, Khâu Thiên Kỳ thô bạo bóp chặt cằm dưới của cậu, nuốt trọn đầu lưỡi linh hoạt kia, khiến đầu óc Lâm Húc Viễn tê dại.

Lâm Húc Viễn đắm chìm trong nụ hôn sâu với người yêu cảm giác trước ngực chợt lạnh lạnh, đầu núm đã hơi hơi gồng gượng bị bàn tay to kia túm lấy, khiến cậu có chút lấy lại tinh thần, cậu bắt lấy bàn tay làm càn trước ngực, “Chờ một chút, bàn việc chính trước.”

Tuy thanh âm đã chứa ngào ngạt dục tình khó kìm nén, nhưng Lâm Húc Viễn vẫn giãy dụa đứng lên lấy văn kiện trên bàn. Thuận theo tư thế cậu, Khâu Thiên Kỳ xoa nắn “lều nhỏ” cách một lớp vải đang nổi lên của cậu.

“A ô...” Lâm Húc Viễn như sợ hãi kêu một tiếng, thân thể chặt vật nằm úp sấp trên bàn.

Khâu Thiên Kỳ xấu xa ghé đến bên lưng y, môi dán lên tai cậu nói nhỏ: “Em khẳng định muốn chờ một chút sao?” Nói xong hắn lại không chút khách khí vuốt ve phân thân Lâm Húc Viễn.

“A...” Tay lấy văn kiện của Lâm Húc Viễn run lên một chút, trong khoảng thời gian qua cậu chỉ chú tâm bận bịu chuẩn bị tài liệu, không có thời gian để ý đến nhu cầu sinh lý, Khâu Thiên Kỳ âu yếm khiến rất có cảm giác. Lâm Húc Viễn ánh mắt hồng hồng cắn môi, bên dưới đã kêu gào muốn bồi thường.

Nhìn đến phản ứng cậu, Khâu Thiên Kỳ lại ngựa quen đường cũ cởi thắt lưng cậu, kéo quần xuống, luồn vào quần lót cầm lấy cậu nhỏ nóng rực.”Chắc, nhiệt tình quá đi.” Bàn tay to tích cực triệt động.

“Ừm a a...” Tiếng kêu dâm loạn ngọt ngào của Lâm Húc Viễn quanh quẩn trong văn phòng, thân thể không tự chủ được nhịp nhàng đong đưa. Khuỷu tay cậu chống lên mặt bàn, vùi đầu vào khuỷu tay hư đốn rên rỉ.

“Ừ... ừm a a...” Lâm Húc Viễn truy đuổi khoái cảm, tìm kiếm thêm nhiều hơn nữa kích thích, cậu nhận không được cùng người kia âu yếm thưởng thức phân thân của mình. Quay đầu lại, Khâu Thiên Kỳ có chút bá đạo cười xấu xa cùng ánh mắt thâm tình đều khiến cậu kích động không thôi. Vứt hết liêm sỉ yêu cầu: “A... Thiên Kỳ liếm... Liếm em...”

Khâu Thiên Kỳ cười cười lấy tay Lâm Húc Viễn từ trong quần ra, dâm dịch ẩm ướt trên tay hai người khiến Lâm Húc Viễn thẹn thùng cắn môi, nhưng mà lại rất mong chờ khoái cảm kế tiếp Khâu Thiên Kỳ cho cậu. “Cậu...”

Khâu Thiên Kỳ xoay người Lâm Húc Viễn, bắt nửa người cậu nằm trên bàn làm việc, để hắn liếm ngón tay còn dính dâm dịch của hai người. Thanh âm chắc chắc khiến Lâm Húc Viễn xấu hổ đỏ cả mặt, muốn thu tay lại bị Khâu Thiên Kỳ bắt lấy. Ngón tay run nhẹ lộ ra niềm hưng phấn của cậu.

“Thiên, Thiên Kỳ... Liếm em...” Lâm Húc Viễn chịu không nổi kích thích, lại yêu cầu.

Như muốn trừng phạt sự dâm dăng của cậu, Khâu Thiên Kỳ gậy lên đỉnh cậu nhỏ, lập tức khiến chủ nhân nó hư đốn kêu la.

“Nhanh như thế đã cương lên rồi, A Húc mấy ngày qua em không có tự chơi đùa với bản thân sao?” Khâu Thiên Kỳ buồn cười nhìn hốc mắt hồng hồng của Lâm Húc Viễn, lại bóp chặt lấy đỉnh cậu nhỏ.

“A! Không... Không có...” Tay Lâm Húc Viễn run rẩy kéo đầu Khâu Thiên Kỳ hướng đến giữa hai chân mình, “Liếm em Thiên Kỳ...”

Đối mặt với sự nhiệt tình của Lâm Húc Viễn, Khâu Thiên Kỳ luôn không dễ dàng kìm chế được, hắn vươn đầu lưỡi cực nóng liếm liếm đỉnh cậu nhỏ, đầu lưỡi ác ý đâm vào lỗ đỉnh khiến nó lập tức chảy xuống thật nhiều dâm dịch.

“Ô a...” Lâm Húc Viễn vặn vẹo thắt lưng muốn đi vào khoang miệng Khâu Thiên Kỳ. Như cậu mong muốn, Khâu Thiên Kỳ ngậm lấy nó.

19. Chương 19: Phiên Ngoại 2

Tiến vào khoang miệng ẩm áp, Lâm Húc Viễn thoải mái hưởng thụ kỹ năng phục vụ của Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ cũng không quên hai túi thịt, tiến đến quần lót còn chưa cởi của Lâm Húc Viễn, hơi hơi chà sát khiến quần lót ma sát âm nang. “A... Lại liếm đi...ừ”

Nếu một thời gian không chạm vào Lâm Húc Viễn, thân thể cậu sẽ càng mẫn cảm hơn so với bình thường, Khâu Thiên Kỳ biết cậu lập tức sẽ nhịn không được, cố gắng đem cơn thịnh của cậu nuốt vào càng sâu.

Lâm Húc Viễn không ngừng thừa nhận khoái cảm từ thân dưới truyền đến, thân thể mẫn cảm đã hơi ửng hồng, người đàn ông này luôn dễ dàng khiến cậu chìm sâu vào bể dục nóng bỏng.”Thiên Kỳ... Aaa... Muốn bắn ...”

Khâu Thiên Kỳ dùng hết sức nhấp, Lâm Húc Viễn thẳng tắp bắn ra.”A a a

“

Khâu Thiên Kỳ cũng một thời gian không chạm vào Lâm Húc Viễn, hần nuốt tinh dịch trong miệng xuống, lấy tinh dịch lưu lại trên cán Lâm Húc Viễn vẽ loạn lên cửa huyết của cậu. Kéo khóa quần, lấy đại thân của mình che phủ ở cửa huyết.

Lâm Húc Viễn đang trong dư vị cao trào nhận biết việc hấp sấp làm, hai tay chống đỡ thân thể, khàn khàn ngăn lại hần: “Chờ, chờ một chút... Sẽ làm bắn văn kiện...”

Phản kháng của khiến nhục bồng Khâu Thiên Kỳ lại lớn mạnh vài phần, Khâu Thiên Kỳ liền trực tiếp dồn sức, lập tức tiến thẳng vào thân thể Lâm Húc Viễn.

“A a...” Lâm Húc Viễn khó nhịn kêu ra, cho dù lý trí nói rằng bây giờ phải nói chuyện chính sự, nhưng mà thân thể khao khát của cậu bức thiết cần Khâu Thiên Kỳ tiếp viện, tràng thịnh cực nhanh bao vây lấy cơn thịnh cực nóng.

Tiến vào thân thể người yêu, tràng vách mãnh liệt mấp máy gây cho Khâu Thiên Kỳ khoái cảm lớn hơn nữa, hần bắt đầu ma sát thật nhanh.”Đã lâu không thao em, em càng ngày càng hấp nhanh a.”

Huyết nhỏ vội vàng phân bố dịch ruột non đến bôi trơn, hai chân Lâm Húc Viễn bị Khâu Thiên Kỳ gấp trước ngực, áo sơ mi nửa người trên bị thoát một nửa, hờ hững vắt tại vai, đôi môi hé mở cùng tiếng rên rỉ kích tình đang quấy rầy đàn ông càng thêm cuồng nhiệt tiến công.”A... Thiên Kỳ...Em... Tuyệt quá a...” Đối mặt với va chạm mãnh liệt của Khâu Thiên Kỳ, Lâm Húc Viễn chỉ có thể nhận lấy, phát ra tiếng kêu khàn khàn.

Khâu Thiên Kỳ đặc ý dùng dương vật thô to đỉnh lên điểm mẫn cảm, đổi lấy tiếng khóc của Lâm Húc Viễn như rên rỉ nỉ non.

“Đương nhiên, bằng không làm sao có thể thỏa mãn thân thể hư tổn như của em.” Hần liếc mắt nhìn đến hợp đồng trên bàn làm việc, hứng trí cầm lên đọc, vừa rút ra chọc vào Lâm Húc Viễn vừa đọc kỹ điều kiện ở mặt trên. “Thật không sai, đây đâu phải lần đầu tiên vừa làm tình vừa làm việc đâu.” Khâu Thiên Kỳ dùng sức đỉnh lên chỗ mẫn cảm của Lâm Húc Viễn.

“A a...” Lâm Húc Viễn bị ép trên bàn không cách nào động đậy, chỉ có thể dứt quãng giới thiệu: “Này... Đây là... Hợp đồng en soạn... A ô... Anh xem có cần sửa chỗ nào không...”

Khâu Thiên Kỳ đem Lâm Húc Viễn kéo xuống dưới, khiến cậu nằm sấp trên bàn đưa lưng về phía hần, bản thân từ sau tiến vào, hai người đều có thể nhìn rõ ràng văn kiện trên bàn.

”Rất tốt, không cần sửa lại nữa. Đồng ý rồi thì nhấn cái dấu tay là được.” Nói xong hần đụng đến thân dưới ướt đầm tinh dịch của Lâm Húc Viễn, dím một chút dâm dịch, nhấn mạnh lên trên giấy, lập tức lưu lại một dấu tay không rõ ràng.

“A... Không, không cần như vậy...” Lâm Húc Viễn bị động tác dâm dăng của hần kích thích không chịu nổi, cảm thấy thẹn quá muốn đi cậu tờ giấy kia, lại bị khoái cảm truyền đến từ lỗ nhỏ đánh bại trên bàn. “A...”

“Rõ ràng lỗ nhỏ đều cứ muốn hút cạn anh rồi còn thẹn thùng như thế.” Khâu Thiên Kỳ nâng một chân cậu đặt lên trên bàn, chuyển đổi góc độ đâm chọc cậu. Lâm Húc Viễn lập tức vận vẹo dữ dội hơn, Khâu Thiên Kỳ cười xấu xa đến gần cậu hơn nói: “Xem, không phải rất có cảm giác sao, có phải thích tư thế này hay không?”

Thân thể tùy ý để Khâu Thiên Kỳ bày ra các loại tư thế làm người ta cảm thấy thẹn kinh khủng chỉ có thể đón chịu nhục bồng của hắn liên tục chọc mạnh, Lâm Húc Viễn cảm thấy bản thân thật là càng ngày càng không biết xấu hổ. Khâu Thiên Kỳ ái muội ghé lên người cậu, cắn cắn cổ cùng đầu vai, lưu lại từng vết tích đỏ thẫm.

“A a... Em... Em không biết... Ô...” Lâm Húc Viễn như thể muốn khóc rút phắt vật kia ra, người đàn ông đang dán chặt trên người cậu vừa dùng thân dưới khoáy ý xâm phạm cậu, một tay kéo áo sơ mi cậu xuống, bản thân nâng một chân đặt lên bàn, bả vai trần trụi cùng lưng đều trở thành căn cứ của hắn. Động tác của Khâu Thiên Kỳ khiến Lâm Húc Viễn cảm thấy bản thân càng lúc càng giống như phụ nữ bị đàn ông xâm phạm, một loại cảm giác bất lực cùng thẹn thùng làm khóe mắt cậu chảy ra nước mắt rơi xuống bàn.

“Ô... Thiên Kỳ, không cần... A...” Quần áo bị kéo đến bên hông, bàn tay Khâu Thiên Kỳ từ phía sau vuốt ve đầu vú Lâm Húc Viễn, trên lưng cậu lung tung mót vào hương vị của cậu. Khâu Thiên Kỳ nghe được cậu bất lực cầu xin tha thứ, thầm nghĩ phải bắt cậu bày ra tư thế càng thêm dâm dăng hơn. Khâu Thiên Kỳ kéo ghế làm việc bên cạnh qua, ôm Lâm Húc Viễn ngồi lên, bắt Lâm Húc Viễn ngồi trên nhục bồng của mình, độ sâu tiến vào lại tăng lên rất nhiều.

“A...” Tiểu huyết co rút nhanh hơn của Lâm Húc Viễn có thể cảm nhận được Khâu Thiên Kỳ không ngừng lớn hơn trong cơ thể cậu, càng lúc càng có sức sống. Khâu Thiên Kỳ bá đạo khiến cậu xoay người ngồi trên nhục bồng, nắm chặt áo sơ mi của cậu, một phen đem Lâm Húc Viễn kéo vào trong lòng dưng mãnh sáp cậu.

20. Chương 20: Phiên Ngoại 3

“Hô, cái động của nhỏ của em co rút lại mau thật đó ” Khâu Thiên Kỳ vừa lòng đỉnh lên điểm mẫn cảm, nhìn cậu hổn hển trong ngực mình, liên tục phát tiếng kêu hư đồn mê người, “Làm thế nào cũng không đã nghiền, thích quá! A Húc, thoải mái sao?”

Lâm Húc Viễn gật gật đầu, thành thật trả lời: “A... Thoải mái... A a...” Ngồi ghé làm việc của mình, Lâm Húc Viễn cả người trần trụi vô lực thừa nhận kích tình va chạm của người yêu, chỉ cần nghĩ như thế, Lâm Húc Viễn liền kích động run rẩy, nhưng mà người trước mắt quần áo lại chính tề nên Lâm Húc Viễn liền mạnh tay kéo quần áo hắn, nuốt lấy núm đỏ trước ngực Khâu Thiên Kỳ, tay nhanh nhẹn trấn an phân thân của mình.

Động tác của Lâm Húc Viễn như mèo động dục khơi dậy ý niệm giữ lấy mãnh liệt của Khâu Thiên Kỳ, bàn tay to của hắn đặt trên hông Lâm Húc Viễn, ngón tay đụng tới chỗ tiếp xúc giữa huyết nhỏ và dương vật, nhấn cậu sâu hơn vào bản thân, nuốt càng sâu.

“A a... Sâu quá a... Thiên Kỳ... Thật là lợi hại a...” Lâm Húc Viễn khàn khàn hư đồn kêu, ngón tay cử động nhanh hơn, thân thể xóc nảy cao thấp khiến cậu không cách nào hầu hạ đầu núm của Khâu Thiên Kỳ, chỉ có thể dùng đầu lưỡi liếm loạn trong ngực hắn.

Khâu Thiên Kỳ cũng thích đến không chịu nổi, lại nhìn đến bộ dáng thất thần của cậu, mắng to: “Em như thế nào lại bắt anh như thế, cái miệng nhỏ phía trên cùng phía dưới đều mở thật lớn, anh sớm muộn gì cũng bị em giết chết.” Nói xong va chạm cực mạnh khiến Lâm Húc Viễn kêu khóc.

“A a a... Em không được... Thiên Kỳ... Ô, mau...” Trong huyết nhỏ đã muốn bị làm đến chết lặng không ngừng truyền đến khoái cảm tra tấn Lâm Húc Viễn. Lỗ nhỏ lại còn máy móc lặp lại động tác co rút.

Khâu Thiên Kỳ cắn răng một cái, bắt lấy thắt lưng cậu hung hăng ép ngồi lên nhục bồng của mình, phân thân thô to trong cơ thể bất động, di động đến huyết nhỏ khổng lồ khiến điểm mẫn cảm của Lâm Húc Viễn cùng dương vật cứng như gậy sắt tiếp xúc, sau đó cắn thận nghiền nát nó, “Thích sao?” Một bên đang đưa thắt lưng Lâm Húc Viễn, Khâu Thiên Kỳ hỏi.

“Ô... Thích... Em muốn quá... Em muốn... A...” Lâm Húc Viễn chịu không nổi hôn Khâu Thiên Kỳ, điểm mẫn cảm bị tra tấn khiến muốn nâng thắt lưng lên, nhưng mà trốn không thoát bàn tay Khâu Thiên Kỳ. Khâu Thiên Kỳ vừa lòng hôn lại cậu, vài tiếng kêu hư đồn ngẫu nhiên tràn ra khiến hấn nhin không được hấp trụ đầu lưỡi Lâm Húc Viễn, giống như muốn ăn sạch cậu luôn, không cho cậu cơ hội để thở.

“Ô ô ô...” Lâm Húc Viễn ngạt thở đẩy không ra Khâu Thiên Kỳ, chỉ có thể bị hấn cắn cắn cánh môi thật lâu, nhận lấy một chút dưỡng khí hấn đều đều truyền đến, y vô lực đánh vài ngực Khâu Thiên Kỳ, hi vọng chấm dứt nụ hôn sâu này nhanh một chút, bị Khâu Thiên Kỳ giữ mãi không thả. Biết rõ cậu không kịp nuốt nước bọt vào, Khâu Thiên Kỳ vẫn là xấu xa lấy thật nhiều nước bọt trong miệng mình thông thả đưa vào trong miệng cậu.

Lâm Húc Viễn đạt đến cao trào vươn tay ôm lấy hấn, Khâu Thiên Kỳ cũng thả lỏng bản thân bắn vào trong cơ thể cậu. Trong văn phòng mới được im lặng một chút.

“Hô...” Khâu Thiên Kỳ buông đôi môi sưng đỏ của Lâm Húc Viễn ra, liếm liếm chỉ bạc hấn kéo ra. Lâm Húc Viễn bắn ra hai lần ngòi trên nhục bồng của Khâu Thiên Kỳ thở dốc, tuy rằng vừa mới bị Khâu Thiên Kỳ hung hăng yêu thương, nhưng hai người đều biết như vậy không thể thỏa mãn cơ thể của nhau.

Lâm Húc Viễn còn ở trước ngực thở, Khâu Thiên Kỳ lấy cốc nước trên bàn, nâng cầm Lâm Húc Viễn, dịu dàng nói: “Uống nước nghỉ ngơi một chút đi.”

Đôi mắt bình thường rất sắc sảo hiện tại vô hồn nhìn hấn, trên môi còn lưu lại dấu vết bị mình cắn, biểu tình như vậy khiến Khâu Thiên Kỳ luyến tiếc mới nhanh vậy đã buông tha cho cậu, hấn cầm lấy cốc uống một ngụm nước, bóp chặt cầm Lâm Húc Viễn đưa nước chậm rãi truyền vào miệng cậu.

Lâm Húc Viễn ôm cổ hấn, chủ động đón nhận nụ hôn, từ miệng hai người phát ra tiếng nước chặc chặc, không biết là ai đang dây dưa ai. Cuối cùng, chờ nụ hôn này kết thúc, Khâu Thiên Kỳ nhìn đồng hồ, một bên lưu luyến không rời vuốt ve bờ hông xúc cảm rất tốt của Lâm Húc Viễn, một bên cười nói: “Thật sự là hiệu suất cao thật đấy, việc công cùng việc riêng đều hoàn thành. Lát nữa anh còn phải đi gặp khách hàng, bây giờ phải về công ty.” Hấn yêu thương giúp Lâm Húc Viễn lấy áo sơmi mặc vào, đương nhiên, còn nhân cơ hội sờ soạng một lưng cậu phen.

An ổn hưởng thụ Khâu Thiên Kỳ phục vụ, Lâm Húc Viễn nhớ tới dấu tay đặc biệt kia, sắc mặt ửng nhuận có chút mất tự nhiên, cậu hôn lên môi Khâu Thiên Kỳ, khàn khàn nói: “Tối hôm nay em không tăng ca...” Khâu Thiên Kỳ cười dâm đãng nhìn cậu, vỗ vỗ vào cái hông căng tròn: “Hư đồn, vậy thì chờ anh tan sở lại tiếp em về nhà!”

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/coi-sach-giai-tri>